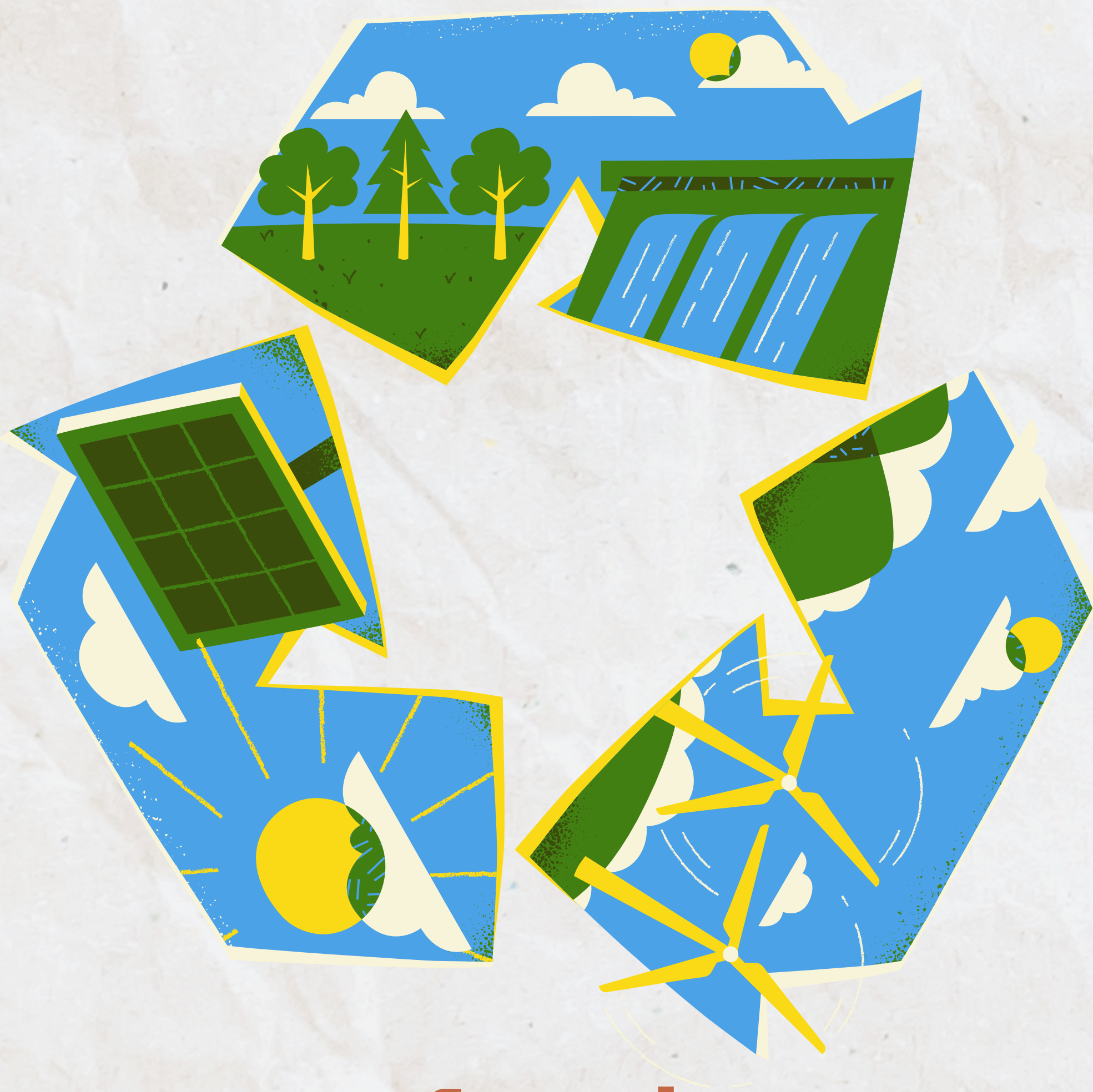

โครงการการขับเคลื่อนเป้าหมายการ
พัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๓
ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อน
ไปสู่รัฐสภาสีเขียว
: Race to Zero

ศูนย์อาเซียนฯ

กลุ่มงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
โลกจะน่าอยู่ ด้วยตัวเรา

โครงการ “การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๓
ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว : Race to Zero กับศูนย์อาเซียนฯ”
โดย

คณะกรรมการบูรณาการแผนงานและโครงการด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
ในคณะกรรมการประชาคมอาเซียนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๓ ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว :
Race to Zero กับศูนย์อาเซียนฯ”

กรอบแนวคิด

โครงการ “การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๓ ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว : Race to Zero กับศูนย์อาเซียนฯ” จัดขึ้นเพื่อรับมือกับภาวะวิกฤตของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ "ภาวะโลกร้อน" ตามคำบัญญัติขององค์การสหประชาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการเสริมสร้างองค์ความรู้ ยกระดับความตระหนักรู้ และเปิดมุมมองด้านการปรับตัวเพื่อรับมือกับวิกฤตดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศไทยในการบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ๒๐๕๐ และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี ๒๐๖๕ ตามข้อตกลงปารีส นอกจากนี้ โครงการยังสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว (Green Parliament) ปี ๒๐๒๕ – ๒๐๓๒ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งมีเป้าหมายในการลดปริมาณมลพิษและก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำองค์กรไปสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๐๓๒ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อข้าราชการรัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่รัฐสภาสีเขียว ทั้งนี้ โครงการนี้ดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อแผนการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียวในประเด็น Green Event แบบครบวงจร

กิจกรรมที่ ๑ การเสริมสร้างองค์ความรู้และกระบวนการสนทนากลุ่ม

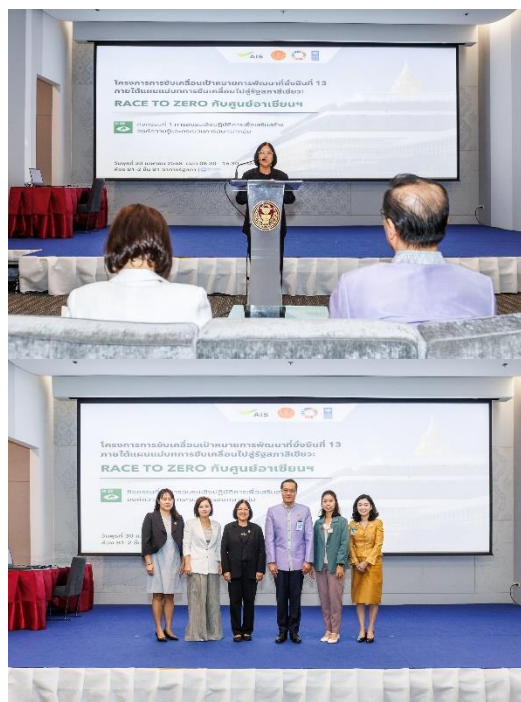
- **กำหนดการ**

วันพุธที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมสัมมนา ปี ๑-๒ ชั้น ปี ๑ อาคารรัฐสภา

- **วัตถุประสงค์**

เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และยกระดับความตระหนักรู้ด้านการปรับตัวเพื่อรับมือต่อภาวะวิกฤติด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นคณะทำงาน Green Office ของแต่ละหน่วยงานสามารถจัดการความรู้ เผยแพร่แก่บุคลากรในหน่วยงาน และบูรณาการเข้ากับบริบทของภารกิจของหน่วยงานและองค์กรในมิติต่างๆ

พิธีเปิด

นางจเดือน สุทธิรัตน์ รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ประธานในพิธีกล่าวเปิดโครงการ ตามด้วยการกล่าวของหน่วยงานพันธมิตรความร่วมมือ นางสาวชล ทรัพย์มากอุดม หัวหน้าหน่วยธุรกิจประชาสัมพันธ์และงานธุรกิจสัมพันธ์ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) และนางสาวอิริษา กอริยูโนวา รองผู้แทนโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย โดยนายภาคภูมิ มิ่งมิตร รองประธานอนุกรรมการบูรณาการแผนงานและโครงการด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เป็นผู้กล่าวรายงาน

การปาฐกถาและการบรรยายพิเศษ (ภาคเช้า)

การปาฐกถาพิเศษในหัวข้อ “วิกฤติโลกเดือด : ผลกระทบต่อมนุษยชาติ”

โดย นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง

ปัจจุบัน โลกกำลังร้อนขึ้นเรื่อย ๆ โดยผ่านจุดที่เรียกว่า ภาวะ Global Warming แล้ว และได้เข้าสู่ Global Boiling ซึ่งสหประชาชาติได้มีคำเตือนตั้งแต่กลางปี ๒๐๒๓ จากข้อมูลทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิ น้ำทะเลหรือจากภาพถ่ายดาวเทียม ล้วนมีข้อมูลตรงกันว่าช่วงปี ๒๐๒๒ - ๒๐๒๓ อุณหภูมิของโลกไม่ได้แค่อุ่นขึ้นทีละน้อย แต่เป็นการสูงขึ้นแบบก้าวกระโดด ตัวอย่างหนึ่งที่เป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ คือ นกเพนกวินในแอนตาร์กติกา ติดเชื้อไขหวัดนกเป็นครั้งแรก ซึ่งสร้างความกังวลใจให้แก่ นักวิทยาศาสตร์อย่างมาก เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน สะท้อนความเป็นไปได้ว่า ไวรัสได้แพร่กระจายไปถึงขั้วโลกใต้ อันเป็นผลจากภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในช่วงฤดูร้อนของขั้วโลกที่อุณหภูมิสูงกว่าปกติ อีกตัวอย่าง คือ “Tipping Points” ของโลกหรือจุดเปลี่ยนที่หากเลยไปแล้ว จะไม่สามารถย้อนกลับได้ เช่น ธารน้ำแข็งกรีนแลนด์ที่เริ่มละลายอย่างถาวร ป่าฝนอะเมซอนที่กลายเป็นทุ่งหญ้า หรือกระแสน้ำอุ่นในมหาสมุทรแอตแลนติกที่หยุดชะงัก ข้อมูลชี้ชัดว่า สถานการณ์ขณะนี้ได้ก้าวข้ามจุดเปลี่ยนไปแล้วหลายจุด และกำลังอยู่ในสถานการณ์ที่เปรียบเสมือนการนั่งบน “เก้าอี้โยก” ที่อาจจะพลิกหงายหลังเมื่อไหร่ก็ได้ จึงถึงเวลาแล้วที่เราทุกคนต้องตระหนัก และร่วมมือกันจริงจังมากกว่าที่เคย ในอดีตที่ผ่านมา เมื่อกล่าวถึงการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยส่วนใหญ่มักจะกล่าวถึงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นหลัก แต่จากสถานการณ์ที่ผ่านพบว่า มนุษย์ไม่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างแท้จริง อันเนื่องมาจากผลกระทบที่จะเกิดกับเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของมนุษย์ ตัวอย่างชัดเจน คือ เป้าหมายในการจำกัดอุณหภูมิโลกไม่ให้สูงเกิน ๑.๕ องศาเซลเซียส ที่ปัจจุบันเป็นที่แน่ชัดแล้วว่า ไม่สามารถทำได้และมีแนวโน้มจะเพิ่มสูงกว่า ๒ องศาเซลเซียส ดังนั้น สิ่งที่สำคัญในขณะนี้ คือ การปรับตัว (adaptation) เพื่อรับมือกับสภาวะที่กำลังจะมาถึงซึ่งได้เริ่มเกิดขึ้นแล้ว ในรายงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ระบุถึงประเด็นหลักที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ การเกษตร

การท่องเที่ยว สุขภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ การอยู่อาศัยของมนุษย์ การบริหารจัดการน้ำ โดยแต่ละหัวข้อ รายงานระบุชี้ว่า ประเทศไทยกำลังเผชิญกับ ข้อจำกัด (limitations) หลายประการ ได้แก่ ความรู้ไม่เพียงพอ เทคโนโลยีไม่พร้อม งบประมาณจำกัด การเข้าถึงข้อมูลและนวัตกรรมยังไม่ทั่วถึง เมื่อกล่าวถึงภาคพลังงานซึ่งเป็นกลุ่มที่มีทรัพยากรค่อนข้างพร้อมในการจัดการด้านนี้ รวมทั้งมีอำนาจต่อรองกับนโยบายรัฐ แต่ในส่วนของภาคเกษตรหรือภาคสังคมนั้น กลับไม่มีความพร้อมและไม่มีอำนาจในการต่อรอง ตัวอย่างเช่น การปลูกถั่วเหลืองซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้ปลูกไว้เพื่อให้มนุษย์บริโภค แต่หากเพื่อการเลี้ยงสัตว์ ประเทศผู้ผลิตหลักอย่างสหรัฐฯ และบราซิลมีการทำลายป่าอย่างมหาศาลเพื่อปลูกพืชนี้ ซึ่งถือเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างไม่ถูกต้องและเป็นหนึ่งในต้นตอของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างรุนแรง อีกหนึ่งประเด็นคือเรื่อง "Force" หรือแรงเสริมจากอดีต กล่าวคือ ก๊าซที่เคยถูกกักไว้ในดิน น้ำแข็ง หรือชีวมวลเก่า ๆ เมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้นและน้ำแข็งละลาย ก๊าซเหล่านั้นก็จะถูกปลดปล่อยออกมาอีกครั้ง กลายเป็นวงจรเร่งอุณหภูมิโลกให้สูงขึ้นยิ่งกว่าเดิม เราจึงต้องให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แนวคิด "หลังคาขาว" ซึ่งนิวยอร์ก อินเดีย และสิงคโปร์ดำเนินการกันแล้วด้วยการทาสีหลังคาให้สะท้อนความร้อนออกไป อุณหภูมิภายในอาคารลดลงได้ถึง ๒ องศาเซลเซียส แนวทางแบบนี้ประเทศไทยควรสนับสนุนอย่างจริงจัง ในอนาคต สถานการณ์ปริมาณฝนจะเปลี่ยนจาก “ฝนกระจายแล้งกระจุก” เป็น “ฝนกระจุกแล้งกระจาย” ภัยพิบัติอย่างพายุ น้ำท่วม และภัยแล้งจะถี่และรุนแรงขึ้น มหาสมุทรจะเป็นกรดมากขึ้น เนื่องจากดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไว้มาก ทำให้กระดุกปลา เปลือกหอย และสิ่งมีชีวิตในทะเลอ่อนแอลง ระบบเมืองจะเปราะบางอย่างยิ่ง หากเกิดวิกฤตไฟฟ้าดับ น้ำไม่ไหล หรือระบบลิฟต์หยุดทำงาน ในท้ายที่สุด การพูดถึง mitigation อย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ วันนี้เราจำเป็นต้องพูดถึง adaptation อย่างจริงจัง เพื่อเป็นการปรับตัวให้อยู่รอด ไม่ใช่แค่พยายามหยุดภาวะโลกร้อนเพียงอย่างเดียว ปัจจุบัน โลกของเรากำลังเผชิญกับปัญหาใหญ่อีกประการหนึ่งซึ่งส่งผลกระทบในระดับโลก คือ ปัญหาของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมีสาเหตุหลักมาจากกิจกรรมของมนุษย์ที่กระทำต่อธรรมชาติอย่างต่อเนื่องและไร้ความรับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นการใช้พลังงานจากฟอสซิล การเผาป่า การตัดไม้ทำลายป่า และพฤติกรรมบริโภคที่เน้นความสะดวกสบายเกินจำเป็น ล้วนส่งผลให้เกิดการสะสมของก๊าซเรือนกระจกใน ชั้นบรรยากาศ ซึ่งนำไปสู่ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศอย่างรุนแรง หนึ่งในผลกระทบที่ชัดเจนที่สุดของภาวะโลกร้อนคือ การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้เกิดความแปรปรวนของสภาพอากาศในหลายพื้นที่ทั่วโลก ตัวอย่างเช่น ประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงประเทศไทย ต้องเผชิญกับปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและรุนแรงขึ้นในรอบหลายปีที่ผ่านมา ขณะเดียวกัน ธารน้ำแข็งในขั้วโลกก็เริ่มละลายอย่างรวดเร็ว ทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นจนส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชายฝั่งและหมู่เกาะเล็ก ๆ ที่เสี่ยงต่อการจมน้ำในอนาคตอันใกล้ ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้ส่งผลกระทบเฉพาะต่อสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมไปถึงระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงทางอาหารของประชากรโลก ภาคเกษตรกรรมที่พึ่งพาสภาพอากาศอย่างใกล้ชิดได้รับผลกระทบอย่างหนักจากฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลงและฝนที่ไม่ตกต้องตามฤดูกาล พืชผลเสียหาย ผลผลิตลดลง ส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรและความมั่นคงทางอาหารในระดับชาติและโลก นอกจากนี้ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้งยังส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และระบบขนส่งอย่างกว้างขวาง ในด้านสุขภาพ มนุษย์ก็ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ เช่น การเกิดคลื่นความร้อนในช่วงฤดูร้อนที่ทวีความรุนแรงจนมีผู้เสียชีวิตมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุและผู้ที่มีโรคประจำตัว อีกทั้งอุณหภูมิที่สูงขึ้นยังส่งผลให้โรคบางชนิด เช่น โรคที่เกิดจากยุงลายอย่างไข้เลือดออก หรือมาลาเรีย แพร่ระบาดได้กว้างขวางขึ้นในพื้นที่ที่เคยมีมาก่อน

แม้ว่าปัญหาดังกล่าวจะมีความร้ายแรงและซับซ้อน แต่ก็เชื่อว่าไม่สามารถรับมือได้ หากทุกภาคส่วนของสังคมร่วมมือกันอย่างจริงจัง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ตลอดจนประชาชนทั่วไป จำเป็นต้องตระหนักถึงผลกระทบและเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ลดการใช้พลังงานจากฟอสซิล หันมาใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม หรือพลังงานชีวมวล สนับสนุนการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ระบบขนส่งสาธารณะหรือยานพาหนะไฟฟ้า นอกจากนี้ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมือง และการฟื้นฟูป่าไม้ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่สำคัญ เนื่องจากต้นไม้สามารถดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากบรรยากาศได้ ช่วยลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในระยะยาว การออกแบบเมืองให้สอดคล้องกับธรรมชาติ เช่น การจัดการน้ำฝนอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างพื้นที่อุ้มน้ำและการวางผังเมืองที่ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ล้วนเป็นแนวทางที่ควรดำเนินการควบคู่กันไป เหนือสิ่งอื่นใด การสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน เป็นสิ่งสำคัญ เพราะเยาวชนในวันนี้คือผู้ที่จะเป็นผู้นำในอนาคต การบ่มเพาะจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมและความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตั้งแต่ในโรงเรียน จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวและยั่งยืน กล่าวโดยสรุป ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นประเด็นที่ท้าทายและมีความสำคัญยิ่งในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งไม่อาจมองข้ามได้ มนุษย์ในฐานะผู้ก่อให้เกิดปัญหา จำเป็นต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบ และลงมือแก้ไขอย่างจริงจัง ด้วยความร่วมมือและความมุ่งมั่นในทุกระดับ เพื่อรักษาโลกใบนี้ไว้ให้กับคนรุ่นต่อไป

การบรรยายพิเศษ เรื่อง “เส้นทางสู่ Net Zero Emissions ตามแผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว โดย นายเกียรติชาย ไมตรีวงษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผ่าน Zoom จากสาธารณรัฐฟินแลนด์

นายเกียรติชาย ไมตรีวงษ์ สมาชิกวุฒิสภา อธิบายถึงความหมายของคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) ว่า เป็นปริมาณรวมของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซเรือนกระจกอื่น ๆ ที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ โดยก๊าซที่ส่งกระทบให้เกิดปรากฏการณ์เรือนกระจกที่ส่งผลกระทบต่อโลก สำหรับก๊าซเรือนกระจกนั้นไม่ใช่แก๊สพิษ แต่ก๊าซเรือนกระจกจะทำปฏิกิริยากักเก็บความร้อนเอาไว้ในชั้นบรรยากาศโลก ส่งผลให้อุณหภูมิโลกสูงขึ้น ก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรมก๊าซเรือนกระจกจะช่วยสร้างประโยชน์ในการทำให้โลกมีอากาศที่อบอุ่นขึ้น แต่หลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมก๊าซเรือนกระจกกลับส่งปัญหาให้โลกร้อนขึ้น อันเนื่องมาจากการใช้

เชื้อเพลิงจากซากฟอสซิล ในโรงงานอุตสาหกรรม ส่งผลให้ปัจจุบันอุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลกสูงขึ้นที่ ๑.๒ องศาเซลเซียสเมื่อเทียบกับยุคก่อนปฏิวัติอุตสาหกรรม ปัจจุบันมีการปล่อยก๊าซพิษ ที่ส่งผลกระทบต่อโลกที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน หรือ Global Warming Potential (GWP) มีดังนี้ ๑) คาร์บอนไดออกไซด์ ส่งผลกระทบ จำนวน ๑ GWP ๒) มีเทน ส่งผลกระทบ จำนวน ๒๕ GWP ๓) ไนตรัสออกไซด์ ส่งผลกระทบ จำนวน ๒๙๘ GWP ๔) คาร์บอนเตตระฟลูออไรด์ ส่งผลกระทบ จำนวน ๔,๖๖๐ GWP ๕) ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน ส่งผลกระทบ จำนวน ๑๔,๘๐๐ GWP ๖) ซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ ส่งผลกระทบ จำนวน ๒๒,๘๐๐ GWP จากที่กล่าวมา ก๊าซเรือนกระจกสามารถส่งผลกระทบต่อโลกมากกว่าวิกฤตนโยบายทางภาษีสินค้านำเข้าสหรัฐอเมริกาจากนโยบายของประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ หรือวิกฤตการระบาดของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ COVID-19 วิกฤตจากภาวะโลกร้อนสามารถส่งผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ประมาณร้อยละ ๒๕ ของทั้งโลก ซึ่งสามารถส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจเท่ากับวิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ Climate Change โดยรัฐสภาในฐานะหน่วยงานในการผลักดันให้บริบทของประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลง อาทิ การพิจารณาพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน เนื่องการกฎหมายสามารถเป็นส่วนผลักดันให้เกิดการปฏิบัติตาม ทั้งนี้ รัฐสภาเป็นเครือข่ายคาร์บอนนิวทรัล ประเทศไทย (Thailand Carbon Neutral Network: TCNN) เพื่อช่วยสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใน ค.ศ. ๒๐๒๓ รัฐสภาได้มีการสำรวจ ประเภทของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กรที่ควรนำมาพิจารณา โดยแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้ (๑) Scope ๑ : Direct GHG Emissions การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง จากกิจกรรมของธุรกิจเอง (๒) Scope ๒ : Indirect emissions from purchased energy การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมจากการใช้พลังงาน (๓) Scope ๓ : Other indirect emissions การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่น ๆ ซึ่งจากการสำรวจพบว่า อาคารรัฐสภามีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด คิดเป็นจำนวน ๒๒,๗๓๐ ตัน แบ่งเป็น การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมจากการใช้พลังงาน (Scope ๒) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๙๒ หรือ ๒๐,๘๐๖ ตัน รองลงมาเป็น การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่น ๆ (Scope ๓) คิดเป็นร้อยละ ๘ หรือ ๑,๗๗๙ ตัน และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรงจากกิจกรรมของธุรกิจเอง (Scope ๑) คิดเป็นร้อยละ ๑ หรือ ๑๔๔ ตัน เมื่อแบ่งประเภทการใช้พลังงานสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้ (๑) น้ำมันเชื้อเพลิง ๑๔๔ ตัน (๒) ไฟฟ้า ๒๐,๘๐๖ ตัน (๓) กระจก ๕๔๔ ตัน (๔) ของเสีย ๕๑๖ ตัน (๕) การบำบัดน้ำเสีย ๔๗๐ ตัน และ (๖) น้ำเสีย ๒๔๙ ตัน จากสถิติดังกล่าว จะเห็นได้ว่า อาคารรัฐสภามีการใช้ไฟฟ้าสูงที่สุดจากการสำรวจ ซึ่งคณะกรรมการของรัฐสภาจะต้องช่วยกันหาแนวทางในการมุ่งสู่อาคารสีเขียว อาทิ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การหาแนวทางการลดให้ไฟฟ้า การลดการใช้น้ำ และการลดขยะจากสำนักงาน สำหรับ Roadmap ไปสู่การเป็นรัฐสภาสีเขียว ใน ค.ศ. ๒๐๓๒ มีเป้าหมายในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิลดลงเมื่อเทียบกับปีฐานประมาณ ร้อยละ ๑๔ ต่อปี อาคารรัฐสภาผ่านมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน แบ่งเป็น (๑) คุณภาพอากาศภายในอาคาร (๒) น้ำประปาที่ใช้บริโภค (๓) ระดับเสียง และ (๔) ความเข้มของแสงสว่าง โดยมีโครงการเพื่อดำเนินการขับเคลื่อน จำนวน ๑๑ โครงการ ได้แก่ ๑) โครงการสื่อสารองค์กรรัฐสภาสีเขียวเพื่อมุ่งสู่ Net Zero มิวตฤประสงคในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรในรัฐสภาเพื่อเข้าสู่กระบวนการ Net Zero ของรัฐสภา เพื่อแสดงเจตนารมณ์ของรัฐสภาในการมุ่งสู่ Net Zero (Net Zero Community) โดยยื่นผ่านองค์กรที่ให้การรับรองของประเทศไทย คือ องค์กรบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์กรมหาชน) และเพื่อสื่อสารการมุ่งสู่ Net Zero ของรัฐสภาให้กับบุคลากรภายในองค์กร และประชาสัมพันธ์ต่อสาธารณะ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่องค์กรภายนอกอื่น ๆ ๒) โครงการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์

ขององค์กรของรัฐสภา มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint for Organization : CFO) ของรัฐสภา โดยใช้แนวทางการประเมินของประเทศไทยที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และยื่นขอการรับรองต่อองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกเพื่อเป็นจุดตั้งต้นของการดำเนินงานเพื่อบ่มงู Net Zero เพื่อหาแนวทางการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของรัฐสภา และวางแผนการดำเนินงานเพื่อบ่มงู Net Zero ในระยะยาว และเพื่อให้รัฐสภามีการรายงานข้อมูลคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร และข้อมูลกิจกรรมที่เกี่ยวข้องบนบอร์ดดิจิทัลแบบ real time และมีความโปร่งใส ๓) โครงการประหยัดพลังงานด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อลดก๊าซเรือนกระจกของรัฐสภา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของอาคารรัฐสภา โดยการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม ดิจิทัล และปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์ใช้เพื่อกำหนดมาตรการในการลดการใช้พลังงานไฟฟ้า ซึ่งจะช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานไฟฟ้าให้กับอาคารรัฐสภา และเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้แก่บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ดิจิทัล และปัญญาประดิษฐ์การประหยัดพลังงาน ๔) โครงการบริหารจัดการทรัพยากรและขยะเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกของรัฐสภา มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรและขยะ ด้วยกระบวนการ 3R ประกอบด้วย Reduce Reuse Recycle ในการลดก๊าซเรือนกระจก เพื่อนำขยะอินทรีย์ที่ได้จากกระบวนการคัดแยก มาผลิตเป็นปุ๋ยอินทรีย์โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่ได้รับการขึ้นทะเบียนนวัตกรรมไทยในการย่อยขยะอินทรีย์ สำหรับใช้ในอาคารรัฐสภา เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีสำหรับพื้นที่สีเขียวและโครงการต่าง ๆ ของรัฐสภา เพื่อลดก๊าซเรือนกระจก และเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้แก่บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการลดก๊าซเรือนกระจกด้วยการบริหารจัดการ และคัดแยกขยะ ๕) โครงการพลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน และการอนุรักษ์พลังงาน เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของรัฐสภา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดหาพลังงานทางเลือกและพลังงานทดแทนมาใช้ในอาคารรัฐสภา เช่น ติดตั้งโซลาร์เซลล์ การใช้พลังงานจากแก๊สชีวภาพ เป็นต้น เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการใช้พลังงานไฟฟ้าของรัฐสภา เพื่ออนุรักษ์พลังงานภายในรัฐสภาให้ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อส่งเสริมและให้ความรู้แก่บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการลดก๊าซเรือนกระจกโดยการใช้พลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน และเพื่อจัดทำแผนการใช้พลังงานสะอาดในระยะยาวให้อาคารรัฐสภา ๖) โครงการจัดประชุม กิจกรรม และการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้รัฐสภามีการจัดประชุม/สัมมนา และจัดกิจกรรมแบบคาร์บอนนิวทรัล (Carbon Neutral Event) เพื่อรับผิดชอบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการจัดกิจกรรม เพื่อจัดทำทะเบียนของผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ บริการ การเดินทาง และครุภัณฑ์สีเขียวที่มีการจัดการก๊าซเรือนกระจก และ/หรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (เช่น ผลิตภัณฑ์และมีบริการที่ได้รับการรับรอง Carbon Footprint of Product / Carbon Footprint Reduction / Carbon Neutral Product / Thai Green Label (Vender List)) และเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้แก่บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรเรื่องการจัดประชุม จัดสัมมนา และจัดกิจกรรมแบบคาร์บอนนิวทรัล และการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๗) โครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระบบสุขภาพโดยการใช้เทคโนโลยีทางวิศวกรรมขั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อลดก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากระบบสุขภาพภายในรัฐสภา โดยการใช้เทคโนโลยีทางวิศวกรรมที่มีความปลอดภัยทางชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมขั้นสูง และเพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการลดก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากระบบสุขภาพโดยการใช้เทคโนโลยีทางวิศวกรรมที่มีความปลอดภัยทางชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมขั้นสูง ๘) โครงการ e-Office plus ของรัฐสภา มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์ใช้เพื่อลด

คาร์บอนฟุตพริ้นท์ จากการใช้กระดาษจากการจัดกิจกรรม และการประชุมภายในรัฐสภา เพื่อพัฒนาระบบ e-Office สำหรับบริหารการารจัดการ จัดเก็บ และค้นหาข้อมูลภายในรัฐสภา โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและ ปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์ใช้ และเพื่อสร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้แก่บุคลากร และใช้ เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ให้สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๙) โครงการดูดซับและเก็บกักก๊าซเรือน กระจกของรัฐสภาเพื่อมุ่งสู่ Net Zero มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในและภายนอกรัฐสภาเพื่อเป็น แหล่งดูดกลืนก๊าซเรือนกระจก เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการกักเก็บ และ ดูดซับก๊าซเรือนกระจกภายในพื้นที่ของรัฐสภา และเพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรภายในและภายนอกองค์กร เกี่ยวกับการลดก๊าซเรือนกระจกด้วยการเพิ่มแหล่งดูดซับ และการเก็บกักก๊าซเรือนกระจก ซึ่งจะเป็นแนว ทางการดำเนินงานในอนาคต ๑๐) โครงการพลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน และบริหารจัดการระบบขนส่ง เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มีวัตถุประสงค์เพื่อลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์จากระบบขนส่งในรัฐสภา โดยการ ใช้พลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน และการบริหารจัดการระบบขนส่งเพื่อมุ่งสู่ Net Zero และเพื่อส่งเสริม และให้ความรู้แก่บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการลดก๊าซเรือนกระจกจากการใช้ระบบขนส่งที่ ใช้พลังงานทางเลือกและพลังงานทดแทน ๑๑) โครงการจัดทำฐานข้อมูลผู้จำหน่ายคาร์บอนเครดิตชดเชยของ รัฐสภา มีวัตถุประสงค์เพื่อชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการดำเนินกิจกรรมของรัฐสภา (Carbon Offset) โดยผู้จำหน่ายคาร์บอนเครดิต (โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจของประเทศไทย Thailand Voluntary Emission Reduction Program) ที่ขึ้นทะเบียนกับรัฐสภา และเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้แก่ บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการลดก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการชดเชยคาร์บอน โดย โครงการที่ ๑๑ โครงการที่รัฐสภาได้กำหนดขึ้นเพื่อไปสู่การเป็น Net Zero จะมีระยะเวลาในการดำเนินการ ไปสู่เป้าหมายในระยะเวลา ๕ ปี โดยเริ่มต้นใน ค.ศ. ๒๐๒๘ ถึง ค.ศ. ๒๐๓๒

การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ความท้าทายบนเส้นทางการก้าวสู่รัฐสภาในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็น ศูนย์อย่างยั่งยืน”

โดย นางสาวศนิवार บัวบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นางสาวศนิवार บัวบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กล่าวว่า เมื่อกล่าวถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะเป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นั้น เป้าหมายที่ ๑๓ สามารถยึดโยง กับเป้าหมายอื่น ๆ ได้ อาทิ เป้าหมายที่ ๖ การมีน้ำสะอาดและสุขอนามัยที่ดี เป้าหมายที่ ๑๒ การมีแผน

การผลิตและการบริโภคอย่างมีความรับผิดชอบ ซึ่งเมื่อมองย้อนมาถึง “รัฐสภา” นั้น รัฐสภาจะสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างไรในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์อย่างไร ๑) ขยะ (Zero Waste) มีตัวชี้วัดในสำหรับปริมาณขยะออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ (๑) ขยะทั่วไป รัฐสภาสามารถกำหนดพฤติกรรมของบุคคลภายในองค์กร และบุคคลภายนอกองค์กรให้แยกขยะได้หรือไม่ มีข้อสังเกตว่าในรัฐสภาถังขยะที่แยกประเภทมีการตั้งจุดทิ้งที่ยังไม่ทั่วถึง มีการตั้งจุดแยกขยะเฉพาะบางจุด (๒) ขยะอินทรีย์ รัฐสภาสามารถนำขยะอินทรีย์ไปแปลงเป็นการผลิตปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ ได้หรือไม่ และ (๓) ขยะสำนักงาน แต่มีข้อสังเกตว่า รวมถึงขยะของสำนักงานฯ มีการพิมพ์กระดาษค่อนข้างมาก จากสังเกตเห็นจะมาจากจดหมาย และเอกสารการประชุม ซึ่งการที่จะไปสู่การเป็น Digital Parliament รัฐสภามีระบบออนไลน์ที่พร้อมรองรับต่อการทำงานแล้วหรือไม่ เช่น ในการประชุม สามารถลดปริมาณการพิมพ์เอกสารการประชุมได้หรือไม่ หรือการพิมพ์จดหมายต่าง ๆ สามารถใช้กระดาษ ๑ แผ่น โดยใช้วิธีการพิมพ์จดหมายแบบหน้า – หลัง ได้หรือไม่ ๒) น้ำ (Efficient Water) มีตัวชี้วัดในสำหรับชี้วัดการใช้น้ำ ๓ ประเภท ได้แก่ ๑) น้ำอุปโภค ซึ่งเป็นน้ำที่ใช้จากสุขภัณฑ์ ซึ่งมีข้อสังเกตว่ารัฐสภามีการใช้สุขภัณฑ์ที่เป็นระบบกดน้ำแบบอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามระบบกดน้ำแบบอัตโนมัติมักจะกดน้ำบ่อยครั้ง ซึ่งทำให้เปลืองทรัพยากรน้ำ ๒) น้ำบริโภค เป็นการกระจายตัวของตู้กดน้ำดื่ม ซึ่งมักไม่พบตู้กดน้ำดื่มในอาคารรัฐสภา ซึ่งควรมีการบริการน้ำดื่มสะอาดให้แก่เจ้าหน้าที่ และประชาชนผู้ใช้บริการ และ ๓) น้ำเสีย รัฐสภาการนำน้ำเสียหรือน้ำที่ใช้แล้วไปบำบัดหรือรีไซเคิลน้ำหรือไม่ ๓) พลังงาน (Green Energy) สำหรับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือ Carbon Footprint ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากการใช้พลังงานไฟฟ้าสำหรับรัฐสภาแล้ว โอกาสในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ได้แก่ การออกแบบอาคารที่มีระบบระบายอากาศ (Ventilation) และอาคารรัฐสภามีก็ใช้ระบบน้ำ และมีพื้นที่สีเขียวโดยการปลูกต้นไม้รอบอาคาร ส่งผลให้อาคารมีอุณหภูมิที่เย็นลง อย่างไรก็ตามก็มีข้อท้าทาย ได้แก่ อาคารรัฐสภาใช้ระบบทำความเย็นรวมซึ่งส่งผลให้เปลืองพลังงานจากการใช้เครื่องปรับอากาศ และการออกแบบอาคารได้คำนึงถึงการเป็นอาคารสีเขียว (Green building) หรือไม่ และเป็นอาคารประหยัดพลังงานหรือไม่ เช่น ได้มีการติดตั้งประตูเปิดปิดอัตโนมัติเพื่อกันความเย็นจากเครื่องปรับอากาศออกนอกอาคาร หรือการเปิดปิดไฟภายในสำนักงานและห้องประชุมรองรับต่อการประหยัดพลังงานหรือไม่ ๔) พื้นที่สีเขียว (Green Space) อาคารรัฐสภาสามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ผู้ใช้อาคารหรือไม่ เช่น ภายในอาคารมีปริมาณฝุ่น PM หรือคุณภาพอากาศภายในอาคารมีคุณภาพหรือไม่ และภายนอกอาคาร ควรมีพื้นที่สาธารณะที่ให้ประชาชนเข้ามาใช้พื้นที่ได้เพื่อเป็นสภากองประชาชน รัฐสภามีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการดูดซับและกักเก็บอุณหภูมิหรือไม่ และควรเน้นการปลูกต้นไม้เพิ่มตามทางเดินเพื่อให้ร่มเงา ๕) การจัดประชุม (Green Meeting) ควรคำนึงถึงการใช้ภาชนะสำหรับอาหารและอาหารว่างให้น้อยที่สุด การใช้ภาชนะที่ล้างใช้ใหม่ได้ การใช้ภาชนะที่นำไปเปลี่ยนรูปและนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และการใช้ภาชนะที่ย่อยสลายได้ ซึ่งมีความท้าทายในการ อาทิ การทำความเข้าใจในการกำจัดพลาสติกที่โฆษณาว่าสามารถย่อยสลายได้ชีวภาพ เช่น PolyLactic Acid (PLA) การใช้วัสดุธรรมชาติแต่ราคาวัสดุดังกล่าวมีราคาที่สูง เช่น ชานอ้อย และการมีผู้จัดหาบรรจุภัณฑ์ดังกล่าวได้ยังมีจำนวนไม่มาก ๖) การขนส่ง (Green Transport) รัฐสภามีมาตรการดังนี้หรือไม่ (๑) สนับสนุนการใช้ขนส่งสาธารณะ ข้อจำกัด คือ ระบบขนส่งสาธารณะในกรุงเทพฯ ไม่สมบูรณ์แบบ การให้บริการรถโดยสารและเรือโดยสารมีเวลาจำกัด เช่น กรณีที่สมาชิกรัฐสภาต้องประชุมถึงช่วงดึกทำให้ไม่สามารถใช้ขนส่งสาธารณะได้ ซึ่งแนวทางแก้ไข (เพื่อพิจารณา) อาจให้มีบริการรถรับส่งรัฐสภา-สถานีรถไฟบางโพ (๒) สนับสนุนรถที่ใช้พลังงานทางเลือก ข้อจำกัด คือ อาคารรัฐสภาไม่มีที่ชาร์จไฟสำหรับรถยนต์ไฟฟ้า ซึ่งแนวทางแก้ไข (เพื่อพิจารณา) ควรติดตั้งสถานีชาร์จรถยนต์

ไฟฟ้าในอาคารรัฐสภาเพื่อจูงใจให้สมาชิกรัฐสภา และเจ้าหน้าที่นารยนต์ไฟฟ้ามาใช้ (๓) การเลือกสายการบินที่มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนต่ำ แต่มีข้อจำกัดที่ตัดเลือกสายการบินในรูปแบบดังกล่าวมีจำกัด และราคาสูงกว่าเที่ยวบินปกติ (๔) การปรับตารางการประชุมรัฐสภา โดยจะยกตัวอย่างรัฐสภาของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีที่จะมีการประชุมรัฐสภาเป็นช่วงระยะเวลา (ประชุมประมาณ ๒ อาทิตย์ และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงพื้นที่อีกประมาณ ๒ อาทิตย์) ซึ่งสมาชิกรัฐสภาไม่ต้องเดินทางไปกลับจากรัฐสภากับพื้นที่ ซึ่งจะสามารถประหยัดงบประมาณและลดการเดินทางของสมาชิกรัฐสภาในการเดินทางได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามมีข้อจำกัดที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตอาจห่างจากพื้นที่ และ (๕) การทำลานจอดรถเพิ่มเติมซึ่งอาจย้อนแย้งกับมาตรการการสนับสนุนการใช้ขนส่งสาธารณะ ซึ่งแนวทางแก้ไข (เพื่อพิจารณา) ซึ่งสามารถทำระบบบริหารจัดการช่องจอดรถใหม่ อาจขอความร่วมมือหน่วยงานราชการข้างเคียงให้ความอนุเคราะห์ที่จอดรถ หรือปรับระบบการทำงานให้เป็นรูปแบบ Hybrid Work ๗) สภาพแวดล้อม และความปลอดภัยของอาคาร (Occupational Health & Safety) อาคารรัฐสภาที่มีระบบบริหารจัดการอาคารที่มีคุณภาพหรือไม่ เช่น ป้ายบอกทาง ระบบตรวจจับควันไฟ ระบบบริหารจัดการน้ำ-ไฟฟ้า รวมถึง การเตรียมพร้อมต่อสถานะฉุกเฉินทั้งจากอัคคีภัย และธรณีพิบัติภัย จากที่กล่าวมาทั้งหมด มีกลยุทธ์ที่สามารถก้าวข้ามความท้าทายในการเป็นอาคารรัฐสภาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดังนี้ ปัจจัยภายใน (ที่ควบคุมได้) ได้แก่ ติดตั้งถังขยะแยกประเภท การติดตั้งตู้กดน้ำดื่มในบริเวณที่จำเป็น การสื่อสารภายในองค์กร อบรม ให้ความรู้ เพื่อปรับทัศนคติของคนในองค์กร การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ การให้ความสำคัญกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Natural-based offline Solution (NbS) การใช้ระบบออนไลน์แทนระบบการใช้กระดาษเพื่อลดการใช้แบบฟอร์มที่มาจากกระดาษ และการพิจารณาแก่กฎระเบียบ/ข้อบังคับที่จำเป็น ส่วนปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ ได้แก่ การทำป้ายอธิบายเพื่อช่วยในการสื่อสารขององค์กร และการสื่อสารสาธารณะ

การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ASEAN Country Responses to the Climate Crisis: The Role of Parliaments in Facilitating Climate Finance”

โดย Ms. Cristina Gregorio, Regional Climate Finance Specialist, UNDP Bangkok Regional Hub

๑. บทนำสู่วิกฤตสภาพภูมิอากาศในอาเซียน

- ภาวะโลกร้อนหรือ “ภาวะโลกเดือด” แสดงถึงวิกฤตการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงขึ้น

- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของบรรยากาศโลก นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ
- ภูมิภาคอาเซียนกำลังเผชิญกับการถดถอยที่น่าเป็นห่วงในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๑๓ (SDG 13: Climate Action) เนื่องจากความเปราะบางต่อภัยพิบัติและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ยังคงดำเนินต่อไป
- ผลกระทบหลักจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในอาเซียน ได้แก่ ผลกระทบต่อเกษตรกรรมและความมั่นคงทางอาหาร ทรัพยากรน้ำและบริการที่พึ่งพา น้ำ สาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานและการตั้งถิ่นฐาน พลังงาน สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจสีน้ำเงินกับสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- ข้อตกลงปารีสในปี ๒๕๕๘ กำหนดเป้าหมายให้ประเทศต่าง ๆ ร่วมกันจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกไม่ให้เกิน ๑.๕ องศาเซลเซียส ณ สิ้นศตวรรษนี้ โดยมี ๑๕๑ ประเทศที่ได้ส่งเอกสารการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contributions: NDCs) เพื่อลดการปล่อยก๊าซและปรับตัวต่อผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศ

๒. ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงินสภาพภูมิอากาศ

- การเงินสภาพภูมิอากาศ (Climate Finance) คือการระดมทุนจากแหล่งในประเทศ ระหว่างประเทศ หรือข้ามชาติ ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และแหล่งอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Mitigation) และการปรับตัว (Adaptation) เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Mitigation) คือกิจกรรมที่จำกัดหรือลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ
- การปรับตัว (Adaptation) คือกระบวนการปรับตัวในระบบมนุษย์หรือระบบธรรมชาติเพื่อลดความเสียหาย หรือใช้ประโยชน์จากโอกาสต่าง ๆ ที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ
- กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ได้จัดตั้งกลไกทางการเงิน เช่น กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF) และกองทุนภูมิอากาศสีเขียว (GCF) เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดหาเงินทุนให้กับประเทศกำลังพัฒนา

๓. บทบาทของรัฐบาลในการเงินสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการรับมือกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศและอำนวยความสะดวกด้านการเงินสภาพภูมิอากาศ ดังนี้

- **การบัญญัติกฎหมาย** การกำหนดนโยบายด้านสภาพภูมิอากาศและนโยบายการคลัง การอภิปรายกรอบการเงินสภาพภูมิอากาศ และการผ่านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- **การอนุมัติงบประมาณ** การอภิปราย การหารือ และการอนุมัติงบประมาณระยะกลางและงบประมาณประจำปีที่กำลังถึงสภาพภูมิอากาศ
- **การติดตามและกำกับดูแล** การติดตามการบังคับใช้กฎหมายและการใช้จ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องต่อสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการสอบถามประสิทธิภาพของการใช้จ่าย
- **บทบาทในเวทีระหว่างประเทศ** การมีส่วนร่วมในเวทีพหุภาคี การให้สัตยาบันในสนธิสัญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศ

- **การเป็นตัวแทนของเขตเลือกตั้งในท้องถิ่น** การสะท้อนความคิดเห็นและมุมมองของประชาชนและภาคประชาสังคมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของการเงินสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่น
- **การจัดทำ NDC** การมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำ NDC สามารถเพิ่มอิทธิพลทางการเมืองของสมาชิกรัฐสภาเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจผ่าน Green Event จัดหาเงินทุนสำหรับโครงการในท้องถิ่น และเสริมสร้างความยืดหยุ่นของชุมชน NDC ทั้งนี้ ควรมีความสอดคล้องกับนโยบายสภาพภูมิอากาศ แผนพัฒนา และกรอบกฎหมายของประเทศ

๔. แนวปฏิบัติสำหรับรัฐสภาเพื่อรับมือวิกฤตสภาพภูมิอากาศ มีดังนี้

- การสร้างฐานข้อมูลเบื้องต้นผ่านการรับฟังและวิเคราะห์
- การให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง
- การตรวจสอบคุณภาพและความรับผิดชอบ
- การจัดทำแผนให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ
- การจัดทำแผนให้สอดคล้องกับข้อมูลพหุภาคีระหว่างประเทศ
- การเสริมสร้างกรอบกฎหมายและสถาบัน
- การเสริมการดำเนินงานและการกำกับดูแลด้วยงบประมาณที่เพียงพอ
- การติดตามและการรายงานผล
- การส่งเสริมการปรับปรุง NDC ที่ทันท่วงทีและครอบคลุมทุกมิติ
- การสร้างการเสริมพลังและความสามัคคีผ่านความร่วมมือและการสร้างขีดความสามารถ

๕. ความท้าทายและแนวทางในอนาคตสำหรับการหมุนเวียนการเงินในอาเซียน

- ความท้าทายรวมถึงการมีส่วนร่วมและการกำกับดูแลของรัฐสภาเพื่อให้มั่นใจว่าพันธกรณีด้านสภาพภูมิอากาศมีความทะเยอทะยาน ทำได้จริง และสอดคล้องกับเป้าหมายสภาพภูมิอากาศโลก โดยให้ความสำคัญกับการคุ้มครองประชากรและระบบนิเวศที่เปราะบาง
- รัฐสภาสามารถสนับสนุนการดำเนินงาน NDC ใหม่ผ่านการออกกฎหมายและการจัดทำงบประมาณที่เหมาะสม
- จำเป็นต้องมีการทำความเข้าใจถึงผลกระทบทางการเงินสภาพภูมิอากาศ การจัดทำรายงานวิเคราะห์งบประมาณที่เชื่อมโยงกับรัฐสภา การจัดตั้งกลไกการสนับสนุนสถาบัน และการเน้นการรายงานผลและประสิทธิภาพของการใช้จ่ายด้านสภาพภูมิอากาศต่อรัฐสภา
- ความยั่งยืนจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ระบบและกระบวนการ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งรวมถึงการบริหารการคลัง การปรับปรุงประสิทธิภาพงบประมาณของประเทศ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน และการบูรณาการประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้ากับกฎหมายและแนวปฏิบัติที่หลากหลาย

กิจกรรมการแบ่งปันความรู้ และกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (ภาคบ่าย)

การแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing) ในหัวข้อ “ก๊าซเรือนกระจก ๑๐๑”

โดยทีม AIS

๑. ประเภทของก๊าซเรือนกระจก

- **Scope ๑ (Direct Emission):** การปล่อยโดยตรงจากกิจกรรมภายในดำเนินงานขององค์กร เช่น การเผาไหม้เชื้อเพลิงในยานพาหนะหรือเครื่องกำเนิดไฟฟ้า และการปล่อยก๊าซฟุ้งกระจาย
- **Scope ๒ (Indirect Emission from Purchased Electricity):** การปล่อยที่เกิดจากการผลิตไฟฟ้าที่องค์กรซื้อมาใช้
- **Scope ๓ (Other Indirect Emissions / Supply-Chain Emissions):** การปล่อยทางอ้อมอื่นๆ ทั้งต้นน้ำและปลายน้ำตลอดห่วงโซ่คุณค่า เช่น การซื้อสินค้าและบริการ, สินค้าทุน, กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงและพลังงาน, การขนส่งต้นน้ำ-ปลายน้ำ, ขอบเสียจากการดำเนินงาน, การเดินทางเพื่อธุรกิจ, การเดินทางของพนักงาน, การใช้และบำบัดผลิตภัณฑ์ที่ขาย

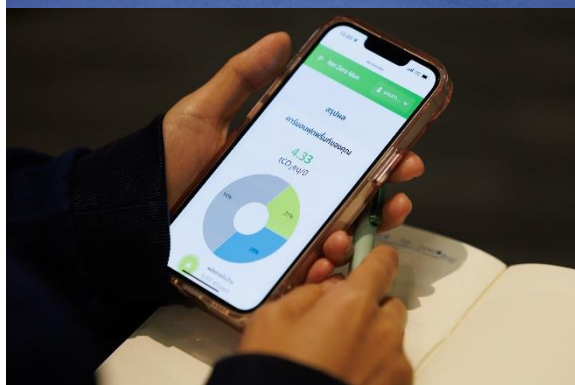
๒. Global Warming Potential (GWP) หรือ "ค่าศักยภาพในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน" เป็นดัชนีที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถของก๊าซเรือนกระจกแต่ละชนิดในการกักเก็บความร้อนในชั้นบรรยากาศโลกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) เป็นก๊าซอ้างอิงที่มีค่า GWP เท่ากับ ๑

หลักการสำคัญ

- การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการกักเก็บความร้อน GWP สะท้อนถึงปริมาณพลังงานความร้อนที่ก๊าซเรือนกระจกชนิดหนึ่งสามารถดูดซับไว้ในบรรยากาศได้ เมื่อเทียบกับปริมาณที่เท่ากันของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (เช่น เทียบเป็นต่อหน่วยน้ำหนัก หรือต่อโมเลกุล) ยิ่งค่า GWP สูงเท่าไรหมายความว่าก๊าซนั้นมีความสามารถในการทำให้โลกร้อนได้มากกว่า CO₂
- **ระยะเวลาในบรรยากาศ (Atmospheric Lifetime)** ค่า GWP ยังพิจารณาถึงระยะเวลาที่ก๊าซนั้นคงอยู่ในชั้นบรรยากาศก่อนที่จะสลายตัวไปหรือถูกกำจัดออกไปจากกระบวนการทางธรรมชาติ ก๊าซที่มีอายุยาวนานในบรรยากาศจะมีโอกาสสะสมและส่งผลกระทบต่อภาวะโลกร้อนได้นานกว่า แม้ว่าในระยะสั้นอาจมีประสิทธิภาพในการกักเก็บความร้อนไม่สูงเท่าก๊าซบางชนิด
- **ช่วงเวลาที่กำหนด (Time Horizon)** โดยทั่วไป ค่า GWP จะถูกคำนวณในช่วงระยะเวลาที่กำหนด เช่น ๒๐ ปี, ๑๐๐ ปี หรือ ๕๐๐ ปี ซึ่งระยะเวลา ๑๐๐ ปี (GWP₁₀₀) เป็นค่าที่นิยมใช้มากที่สุดในรายงานและการกำหนดนโยบาย เนื่องจากให้มุมมองที่ครอบคลุมทั้งผลกระทบในระยะสั้นและระยะยาว

ความสำคัญ

การใช้ค่า GWP ช่วยให้นักวิทยาศาสตร์ ผู้กำหนดนโยบาย และสาธารณชนสามารถประเมินและเปรียบเทียบผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกชนิดต่างๆ ได้อย่างเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทำให้สามารถจัดลำดับความสำคัญในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีศักยภาพสูงในการทำให้โลกร้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในกิจกรรมนี้ ผู้เข้าร่วมโครงการได้ทดลองคำนวณค่าก๊าซเรือนกระจกที่ผู้เข้าร่วมโครงการปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม โดยใช้ Net Zero Man Application

กระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ในหัวข้อ “ร่วมออกแบบเส้นทางสู่รัฐสภาสีเขียว (Co-Creating Pathways to a Green Parliament)”

โดย นายณัฐพล ราธิ Head of Experimentation and Digital Advocate UNDP Thailand Country Office ร่วมกับวิทยากรกระบวนการจากทีม AIS, UNDP และอนุกรรมการ

การดำเนินการออกแบบโครงสร้างของแต่ละโครงการ

กลุ่ม ๑ Zero Waste มุ่งเน้นเรื่องการสร้างค่านิยมบุคลากรในองค์กรให้จัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการใช้ A.I. เป็นอีกวิธีที่จะสามารถนำมาปรับใช้เพื่อให้ช่วยจัดการกระบวนการแยกขยะ รวมถึงการปรับทัศนคติของบุคลากรรัฐสภาที่มีผลต่อประสิทธิภาพการแยกขยะให้ถูกประเภท

กลุ่ม ๒ Green Energy ปัญหาที่เกิดขึ้น คือค่านิยมของบุคลากรเรื่องพลังงานสะอาด โดยบุคลากรอาจจะยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ละเอียด ควรมีการจัดให้ทำ workshop เรื่องการใช้พลังงานสะอาด จัดกิจกรรมการแข่งขันการประหยัดพลังงาน

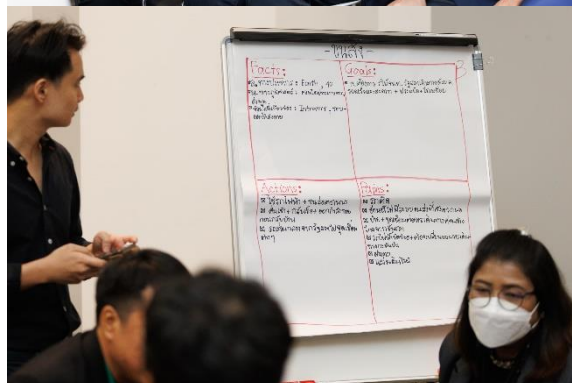
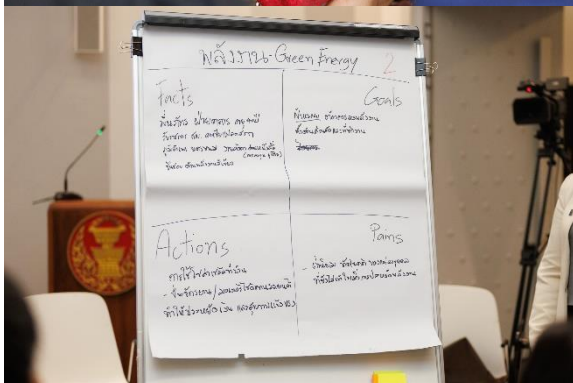
กลุ่ม ๓ Green Transport ปัญหาที่เกิดขึ้น คือข้าราชการที่ไม่ได้ใช้รถยนต์ส่วนตัว การเดินทางด้วยรถโดยสารใช้เวลายาวนาน จำเป็นต้องต่อรถหลายรอบ และปัจจัยเรื่องรถติดเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงยาก โดยเฉพาะในช่วงเวลาเร่งด่วนตอนเช้าและเย็น ข้อเสนอแนะคือรัฐสภายังไม่มีจุดเชื่อมต่อที่จะสามารถอำนวยความสะดวกรับส่งผู้โดยสารได้ ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข ควรมีการจัดรถรับ-ส่งบุคลากร โดยอาจพิจารณาจัดเป็นจุดหลักๆ ได้แก่ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ บางใหญ่ พุทธมณฑล ฯลฯ หรือการปรับใช้วิธี car-pooling หรือการนั่งรถไปด้วยกันในเส้นทางเดินทางเดียวกัน อาจเป็นวิธีช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องการจราจร และลดมลภาวะจากรถยนต์ได้ นอกจากนี้การเลิกงานเร็วขึ้น อาจเป็นอีกวิธีที่จะช่วยลดความหนาแน่นของการจราจรในรัฐสภาช่วงเวลาเร่งด่วนได้

กลุ่ม ๔ Green Space สมาชิกในกลุ่มเห็นว่าควรมีการรณรงค์และสร้างความตระหนักรู้ และลงมือทำ เรื่องพื้นที่ทำงานสีเขียว ควรมีประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามารับทราบ และ ร่วมแก้ไขปัญา โดยควรมีการเก็บบันทึกภาพ ก่อนและหลังทำกิจกรรมรณรงค์พื้นที่ทำงานสีเขียว อีกทั้งยังควรเปิดให้มีการสอบถามความคิดเห็นจากบุคลากรและสมาชิกรัฐสภาเรื่องการรณรงค์พื้นที่ทำงานสีเขียว

กลุ่ม ๕ Efficient Water สมาชิกกลุ่ม ๕ เป็นข้าราชการวุฒิสภาก่ออยู่อาคารที่พักข้าราชการรัฐสภา มีปัญหาเรื่องน้ำอุปโภคและบริโภค เนื่องจากท่อน้ำของอาคารที่พักฯ เก่ามากแล้วและค่อนข้างเสื่อม น้ำที่ไหลผ่านออกมามีกลิ่นสนิม ทำให้ไม่มีน้ำสะอาดในการอุปโภคและบริโภคในชีวิตประจำวัน บางครั้งน้ำไม่ไหล จำเป็นต้องแก้ปัญหาด้วยการไปพักโรงแรมข้างนอก ส่งผลต่อสวัสดิภาพของข้าราชการและครอบครัว ทั้งนี้ทางผู้บริหารจัดการและดูแลสวัสดิการอาคารที่พักฯ ได้จัดทำระบบร้องเรียนและแจ้งปัญหา ผ่านแอปพลิเคชัน และได้มีการนัดหมาย การแจ้งซ่อมไปแล้ว ซึ่งได้รับบริการซ่อมแซมตามระบบเรียบร้อยแล้ว หากเกิดปัญหาอีกจะแจ้งขอซ่อมผ่านทางระบบแอปพลิเคชันต่อไป

กลุ่ม ๖ Green Meeting เห็นควรให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้นำที่มีอิทธิพลต่อการชักชวนและโน้มน้าว ความสนใจ (influencer) ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและข้าราชการรัฐสภา ลดการใช้กระดาษ ในการประชุมรัฐสภา สนับสนุนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานำแก้วน้ำส่วนตัวจากบ้านมาใช้ในที่ทำงาน อีกทั้งเสนอแนะให้มีการขายแก้วรักษ์โลกให้กับสมาชิกรัฐสภา เพื่อใช้ระหว่างการประชุม

กิจกรรมที่ ๒: การเดินทางไปศึกษาดูงานหน่วยงานที่มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ในเรื่องการปรับตัวเพื่อมุ่งสู่องค์กรที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ

การเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

- กำหนดการ

วันพุธที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘

- วัตถุประสงค์

เพื่อเรียนรู้และเปิดมุมมองเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานที่มุ่งสู่องค์กรคาร์บอนต่ำและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission)

นายสาธิต วงศ์อนันต์นนท์ ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาในฐานะที่ปรึกษาอนุกรรมการบูรณาการแผนงานและโครงการด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา นำบุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรพร้อมด้วยภาคีเครือข่ายเข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วย ผู้แทนจาก UNDP นำโดย นายกานต์ รามอินทรา Head of Programme of UNDP Thailand และผู้แทนจากบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด มหาชน (AIS) ลงพื้นที่ศึกษาดูงานภายใต้โครงการ “การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๓ ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว : Race to Zero กับศูนย์อาเซียนฯ” ณ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

พิธีเปิด

กล่าวต้อนรับโดย นายพรพหม วิจิตเรศรัฐ ที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้บริหารด้านความยั่งยืนของกรุงเทพมหานคร จากนั้น นายสาธิต วงศ์อนันต์นนท์ ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในฐานะที่ปรึกษาและอนุกรรมการฯ เป็นผู้แทนกล่าวในนามหน่วยงานพันธมิตรความร่วมมือจากรัฐสภา และนายกานต์ รามอินทรา Head of Programme of UNDP Thailand เป็นผู้แทนกล่าวในนามหน่วยงานพันธมิตรความร่วมมือจาก UNDP

การบรรยายพิเศษ

- การเสริมสร้างศักยภาพด้านการปรับตัวและการเงินสภาพภูมิอากาศผ่านความร่วมมือระหว่าง กทม. และ UNDP
- ความก้าวหน้าของนโยบายและการขับเคลื่อนสำนักงานสีเขียว สู่เป้าหมาย Net Zero ของ กทม.
- สำรวจแนวทางสีเขียว: การลงพื้นที่เพื่อร่วมเรียนรู้และขับเคลื่อนสู่ Net Zero สำนักงานสีเขียวและโครงการด้านความยั่งยืนของเขตคลองเตย

การเสริมสร้างศักยภาพด้านการปรับตัวและการเงินสภาพภูมิอากาศผ่านความร่วมมือระหว่าง กทม. และ UNDP โดย นายณัฐวัฒน์ สุวัฒนพงษ์ธาดา Project Manager - Climate Change ของ UNDP

๑. วิฤตสภาพภูมิอากาศและการเงินสภาพภูมิอากาศ

วิกฤตสิ่งแวดล้อมปัจจุบันมี ๓ ด้าน ประกอบด้วย ด้าน Climate Change ด้าน Pollution และด้าน Biodiversity Loss ซึ่งทั้ง ๓ ด้านมีผลให้อุณหภูมิโลกสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตความมั่นคงทางอาหาร โดยมีวิธีการรับมือมี ๒ ด้าน ประกอบด้วย

- Mitigation (ลดการปล่อยก๊าซ) การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อจำกัดอุณหภูมิโลกไม่ให้สูงเกิน ๑.๕ องศาเซลเซียส ซึ่งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกส่วนใหญ่ทั่วโลก มักมาจากการใช้พลังงาน การขนส่ง และการจัดการขยะ

- Adaptation (ปรับตัว) โดยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยการปรับตัว อาทิ การปรับเวลาทำงานกลางแจ้ง และการเปลี่ยนวิธีทำเกษตรกรรม

สำหรับ Climate Finance: UN Habitat ประเมินว่าต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการประมาณ ๔.๕ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี แต่มีเงินทุนเพียงประมาณ ๘ แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี (ข้อมูลปี ๒๐๒๒) โดยแหล่งทุนหลักมาจาก ภาคเอกชน รองลงมาเป็นภาครัฐ ปัจจุบันที่เื่อต่อ Climate Finance ในท้องถิ่นคือ แผนงาน/นโยบายชัดเจน อาทิ แผนแม่บทกรุงเทพมหานคร เครื่องมือเข้าถึงแหล่งทุนมีหลากหลาย เช่น ภาษีคาร์บอน Green Bonds ทรานซาร์นี้ ความร่วมมือกับเอกชน/องค์กรต่างประเทศ เป็นต้น ตัวอย่างแหล่งทุนในประเทศไทย ได้แก่ กองทุนสิ่งแวดล้อม Thailand Climate Initiative หน่วยงานส่วนท้องถิ่นสามารถขอรับทุนจาก ADB หรือแหล่งอื่นระดับภูมิภาค เป็นต้น

๒. บทบาทของรัฐสภา

- การออกกฎหมาย ได้แก่ การกำหนด การปรับนโยบาย การพิจารณางบประมาณด้าน Climate Change

- การจัดสรรงบประมาณ รัฐสภามีบทบาทสำคัญในการจัดสรรงบประมาณให้แก่ท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหา Climate Change จากการรับฟังเสียงสะท้อนจากภาคประชาชน

- การติดตามประเมินผล รัฐสภามีอำนาจหน้าที่ในตรวจสอบการใช้งบประมาณ และการใช้กฎหมายให้ถูกต้อง

- รัฐสภาเป็นหน่วยงานในการเชื่อมโยง โดยการประสานงานความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น UNDP

- รัฐสภาผู้แทนประชาชน สามารถนำเสนอปัญหาท้องถิ่นที่ได้รับฟังจากประชาชนผ่านกลไกรัฐสภา

๓. ตัวอย่างความร่วมมือ UNDP กับท้องถิ่น

UNDP ทำงานร่วมกับกับส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ โครงการ SDG Localization โครงการ Innovative Finance ที่ปัตตานี โดยการให้ความรู้เจ้าหน้าที่ในการขอรับทุนในการแก้ไขปัญหา UNDP ทำหน้าที่ช่วยประสานงานและเชื่อมโยงพันธมิตรที่สามารถให้ความร่วมมือกับกรุงเทพมหานครในด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับแผนการดำเนินงานในอนาคตกับกรุงเทพมหานครอาจมีการทำ Climate Finance Strategy ของ กทม. ได้มีการจัด Exchange Session แลกเปลี่ยนความรู้กับท้องถิ่นต่างประเทศ ทำงานกับระดับเขตระบุดี ประเด็นสำคัญและสร้างขีดความสามารถในการขอทุน สำหรับการบูรณาการความร่วมมือระหว่างรัฐสภา กทม. และเขตสำคัญมาก เนื่องจากทุกภาคส่วนล้วนแล้วแต่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งสิ้น

ความก้าวหน้าของนโยบายและการขับเคลื่อนสำนักงานสีเขียวสู่เป้าหมาย Net Zero ของ กทม.
โดย นางเสริมสุข นพพันธ์ ผู้อำนวยการส่วนจัดการสิ่งแวดล้อมยั่งยืน สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร และนางสาวยุพิน ขามกุลา หัวหน้ากลุ่มงานแผนงานและประเมินผล สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร

ในอดีตการดำเนินการเรื่อง Climate Change ค่อนข้างยากแต่ในปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีแผนแม่บทกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ โดยเริ่มดำเนินการเรื่อง "โลกร้อน" ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมี UNDP และ JICA เข้ามามีส่วนช่วยเหลือในพัฒนาและปรับปรุงแผนงานให้สอดคล้อง Paris Agreement เป้าหมายคือลดก๊าซเรือนกระจก ร้อยละ ๑๙ จาก BAU ใน พ.ศ. ๒๕๗๓ โดยมีเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแยกตามส่วนประกอบด้วยด้านพลังงาน การขนส่งและจราจร ขยะและน้ำเสีย พื้นที่สีเขียว (ดาดฟ้า) ซึ่งมีพื้นที่สีเขียวดาดฟ้าน้อยแม้ปลูกต้นไม้เยอะ

วิสัยทัศน์ Net Zero ของ กทม. คือ พ.ศ. ๒๕๙๓ ซึ่งตั้งเป้าหมายสอดคล้องตามแนวทางของเมืองต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งแตกต่างจากเป้าหมายระดับประเทศที่มีเป้าหมายจะบรรลุ Net Zero ใน ค.ศ. ๒๐๖๕

สำหรับด้าน Adaptation กรุงเทพมหานครใช้แผนการดำเนินงาน ๖ ด้าน ตามแผนระดับประเทศมีโครงการ/มาตรการรวมประมาณ ๑๓๓ โครงการในแผน โดยการรวบรวมบัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๖๓ (๒๐๒๐) รวมประมาณ ๓๘-๓๙ ล้านตัน คำนวณ Scope ๑ ในด้านพลังงาน การขนส่ง และขยะ

การขับเคลื่อนคาร์บอนเครดิต มีการปรับโครงสร้างใหม่ในการดำเนินการเรื่องดังกล่าวคือ สำนักงานสิ่งแวดล้อมยั่งยืน จะเน้นโครงการทำคาร์บอนเครดิต โครงการที่องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เข้ามาช่วยในสนับสนุน ได้แก่ ปุ๋ยอินทรีย์จากกิ่งไม้/ใบไม้ ซึ่งการดำเนินการต่อไปจะเน้นการ

คำนวณ Carbon Footprint จากระดับหน่วยงาน Bottom-up ในขณะนี้อยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลเพื่อเข้าร่วมโครงการ Low Carbon City ร่วมกับ World Bank) เพื่อรวบรวมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากหน่วยงานเล็กๆ ไปขายคาร์บอนเครดิตผ่านตัวกลาง (Exim Bank)

ตัวอย่างโครงการสำคัญในแผนแม่บท (๑๓๓ โครงการ) ได้แก่

- โครงการด้านการขนส่ง/จราจร ได้แก่ รถราชการ EV BMA EV Feeder ศาลาที่พักผู้โดยสารอัจฉริยะ และเส้นทางจักรยาน/Bike Sharing
- โครงการด้านพลังงาน ได้แก่ เปลี่ยนหลอดไฟ (ต่อเนื่อง) และคู่มือ Solar Rooftop
- โครงการด้านขยะ ได้แก่ เต้าเผามูลฝอย (ลดฝังกลบ) โรงงานทำปุ๋ยหมักจากขยะอินทรีย์ (ดำเนินการแล้ว) และโครงการไม่เทรวม
- โครงการด้านน้ำเสีย ได้แก่ สร้างโรงบำบัดน้ำเสียขนาดใหญ่
- โครงการด้านพื้นที่สีเขียว ได้แก่ โครงการสวนป่า และโครงการปลูกต้นไม้ ๑ ล้านต้น ซึ่งบรรลุตามเป้าหมายแล้ว

นอกจากนี้ยังมีการยกระดับการรับรู้ผ่านการอบรมบุคลากร/ประชาชน ทำคู่มือ โครงการ Carbon Footprint มีความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ (JICA)

ในส่วนของผลการดำเนินงานของสำนักงานเขตคลองเตย

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จาก ๑๐๒ หน่วยรวม ผ่านเกณฑ์ ๔๘ หน่วย (ร้อยละ ๔๗.๐๖)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จาก ๑๐๓ หน่วยรวม ผ่านเกณฑ์ ๗๕ หน่วย (ร้อยละ ๗๒.๘๒) ทำให้สำนักงานเขตคลองเตย มีผลคะแนนเป็นอันดับ ๑ ของ กทม. ต่อเนื่อง ๒ ปี

สำรวจแนวทางสีเขียว: การลงพื้นที่เพื่อร่วมเรียนรู้และขับเคลื่อนสู่ Net Zero สำนักงานสีเขียวและโครงการด้านความยั่งยืนของเขตคลองเตย

โดย นางสาวเกศจริน สามิภักดิ์ ผู้อำนวยการเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

การดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์ของกรุงเทพมหานคร ๓ หมวด ประกอบด้วย

๑. ด้านการบริหารจัดการสำนักงานสีเขียว

สำนักงานมีนโยบายสำนักงานสีเขียว ประกาศใช้และประชาสัมพันธ์กว้างขวาง มีคณะทำงานระบุหน้าที่ชัดเจน ระบุปัญหาการใช้ทรัพยากร มีการจัดทำแผนงานโครงการ ได้แก่

- โครงการอนุรักษ์พลังงานและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายในสำนักงานเขตคลองเตย
- โครงการลดค่าใช้จ่ายการใช้ไฟฟ้า น้ำ น้ำมัน กระดาษ

๒. ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

การจัดการมูลฝอย บุคลากรภายในองค์กรคือผู้ทำให้เกิดขยะและต้องร่วมมีส่วนในการรับผิดชอบ โดยมีมาตรการแนวทาง แต่งตั้งคณะทำงาน มีการสร้างความตระหนัก ให้ความรู้โดยการจัดนิทรรศการ และจัดกิจกรรมให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วม ได้แก่

- ส่งเสริมการคัดแยกขยะ (โครงการบ้านนี้ไม่เหม็น) ปริมาณคัดแยก เพิ่มขึ้น ได้แก่ ขยะอินทรีย์ ร้อยละ ๑.๔๑ ขยะรีไซเคิล ร้อยละ ๒๘.๔๐ และขยะอันตราย ร้อยละ ๘.๓๓

- แข่งขันคัดแยกขยะ ๑๐ ฝ่าย โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง TikTok ของสำนักงานเขต คลองเตย กำหนดเวลาเก็บ/ทิ้ง จุดพักขยะ

- การจัดการน้ำเสีย

- มาตรการประหยัดน้ำ ลดลง ร้อยละ ๒.๕๘

- การใช้พลังงานไฟฟ้า ลดลง ร้อยละ ๑๓.๖๒

- การเดินทาง การวางแผนออกพื้นที่ล่วงหน้า (รวมเส้นทาง และใช้รถร่วมกัน) ประหยัดน้ำมัน ประสานงานผ่าน Line ตรวจสอบสภาพรถส่วนกลางทุกเดือน

- การใช้กระดาษ/สิ่งพิมพ์ ลดลง ร้อยละ ๑๒.๕๐

๓. การจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย สภาพแวดล้อม

ดำเนินการโดยการประกาศ นโยบายความปลอดภัยฯ ค้นหาความเสี่ยง สร้างมาตรฐานในปฏิบัติงาน คอมพิวเตอร์ตามหลักกายศาสตร์ โดยการประเมินผ่าน Google Form ผลการประเมินในภาพรวมมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ ๙๑.๕

- การจัดการแสงสว่างให้เหมาะสม

- ด้านมลพิษทางอากาศ/เสียง มีมาตรการในการควบคุม มีจอแจ้งคุณภาพอากาศ มีการตรวจจับรถปล่อยควันดำ

- จัดสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ได้แก่ การวางผังพื้นที่ แผนบำรุงรักษา การเตรียมความพร้อมในสถานการณ์ฉุกเฉิน ได้แก่ การซ้อมอพยพ ดับเพลิง

การลงพื้นที่สำรวจแนวทางสีเขียว ณ สวนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้า

โดย นางชนิดใจ เข้มกลัด เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดอาวุโส

สวนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้า ถนนพระราม ๓ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์เรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและเกษตรอินทรีย์แบบผสมผสาน เป็นตัวอย่างที่ดีของโครงการ "ไม่เหม็น" ของกรุงเทพมหานคร โดยมีการบริหารจัดการขยะอินทรีย์อย่างเป็นระบบ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. การจัดการขยะอินทรีย์และเกษตรอินทรีย์

ขยะอินทรีย์หลักที่ใช้ในการทำปุ๋ยหมักและปุ๋ยน้ำหมัก มาจากตลาดคลองเตย ซึ่งเป็นแหล่งผลิตเศษผักและเศษอาหารจำนวนมาก ประมาณ ๑๘ ตันต่อวัน ซึ่งเดิมเป็นปัญหาในการกำจัด แต่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยในกระบวนการทำปุ๋ยหมัก จะมีการคัดแยกขยะเศษอาหารอย่างเป็นระบบตั้งแต่ต้นทาง เพื่อนำมาทำการหมักเป็นปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง (ปุ๋ยโบกะฉิ) นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงไส้เดือนเพื่อผลิตปุ๋ยน้ำหมักมูลไส้เดือน ซึ่งเป็นปุ๋ยชั้นดีที่อุดมด้วยจุลินทรีย์และธาตุอาหารสำหรับพืช

การนำปุ๋ยไปใช้ประโยชน์ ปุ๋ยที่ผลิตได้จะนำมาใช้ในพื้นที่สวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร และบางส่วนจะแจกจ่ายให้กับประชาชนหรือชุมชนในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการปลูกผักสวนครัวปลอดสารพิษ ทำให้

โครงการนี้มีส่วนสำคัญในการช่วยให้กรุงเทพมหานครสามารถประหยัดงบประมาณในการบริหารจัดการขยะได้มหาศาล (มีการกล่าวถึงการประหยัดได้ถึง ๑๔๑ ล้านบาทต่อปีจากโครงการ "ไม่เทรวม" โดยรวม)

๒. การเลี้ยงสัตว์เพื่อการเกษตรแบบผสมผสาน

การเลี้ยงไก่ในพื้นที่สวน เพื่อนำไข่มาบริโภคซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวคิดการพึ่งพาตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และยังช่วยลดปริมาณขยะเศษอาหารได้อีกทางหนึ่งด้วย โดยมีการจัดระบบนิเวศขนาดเล็กที่มีความสมดุล ช่วยให้เกิดการหมุนเวียนทรัพยากรและลดของเสีย

นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำฐานเรียนรู้และกิจกรรมให้ประชาชนสามารถเข้ามาใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์เป็นแหล่งเรียนรู้การทำเกษตรอินทรีย์ และเป็นแหล่งเรียนรู้ตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่

- ฐานน้ำหมักชีวภาพ สอนวิธีการทำน้ำหมักจากเศษอาหาร
- ฐานปุ๋ยหมักอินทรีย์ สาธิตกระบวนการทำปุ๋ยหมัก
- ฐานปุ๋ยหมักมูลสัตว์ แสดงวิธีการนำมูลสัตว์มาทำปุ๋ย
- ฐานปุ๋ยไส้เดือน สาธิตการเลี้ยงไส้เดือนและการผลิตปุ๋ย
- ฐานการเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ แนะนำการปลูกผักปลอดสารพิษและการดูแลพืช
- นิทรรศการการจัดการขยะมูลฝอย ให้ความรู้เกี่ยวกับหลัก Reduce Reuse Recycle และ

การบริหารจัดการขยะอย่างยั่งยืน

- การปลูกผักสวนครัวปลอดสารพิษ พื้นที่สาธิตและแปลงปลูกผักที่ใช้ปุ๋ยอินทรีย์จากโครงการนี้

สวนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณเป็นปลายทางสำคัญของขยะเศษอาหารจากตลาดคลองเตย ที่จะถูกนำมาแปรรูปเป็นปุ๋ยหมักและใช้ประโยชน์ต่อไปเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายที่มุ่งหวังให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่สามารถจัดการขยะได้เอง ลดปริมาณขยะฝังกลบ และนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์สูงสุด ตลอดจนเป็นแหล่งเรียนรู้ให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่สนใจนำไปเป็นต้นแบบในการดำเนินการได้อีกด้วย

การเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ AIS EEC (AIS Evolution Experience Center) จังหวัดชลบุรี

- กำหนดการ

วันศุกร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘

- วัตถุประสงค์

เพื่อเรียนรู้และเปิดมุมมองเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานที่มุ่งสู่องค์กรคาร์บอนต่ำและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission)

นายภูษงค์ เจริญสุข Enterprise Product Marketing Manager, AIS กล่าวต้อนรับคณะกรรมการศึกษาดูงานโครงการการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนฯ ว่า กลุ่มบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ AIS มีความยินดีที่ได้ต้อนรับคณะกรรมการศึกษาดูงานจากรัฐสภา ซึ่งประกอบด้วยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาโดยเชื่อมั่นว่าผู้เข้าร่วมจะได้รับความรู้และแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนรัฐสภาไปสู่รัฐสภาสีเขียวโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนนั้นจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ลดการใช้ทรัพยากร และลดการปล่อยคาร์บอน โดยหวังว่า AIS จะยังคงเป็นพันธมิตรกับรัฐสภาในการขับเคลื่อน “รัฐสภาสีเขียว” ต่อไป

๑.ภารกิจหลักของ AIS EEC

AIS EEC เป็นศูนย์นวัตกรรม (Innovation Center) ที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพขององค์กรภาคเอกชนที่มุ่งสู่การเป็นองค์กรคาร์บอนต่ำและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission) การเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ AIS EEC เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม "การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๓ ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว: Race to Zero กับศูนย์อาเซียนฯ" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพในการปรับตัวเพื่อรับมือกับภาวะวิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ศูนย์นวัตกรรมดิจิทัลเพื่อธุรกิจ ย่อมาจาก AIS Evolution Express Center หรือ ASEC ตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้เทคโนโลยี (Experience the Digital Transformation) โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้สนใจได้มาเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์เทคโนโลยี ทดสอบ ทดลอง และดูโชว์เคสต่าง ๆ รวมถึงเป็นศูนย์กลางความร่วมมือ (Center of Cooperation) ในการขับเคลื่อน Digital Transformation และความยั่งยืน โดย AIS เลือกตั้ง ASEC ใน EEC (ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก) ซึ่งเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ระบบ 5G) และมีนโยบายสนับสนุนพิเศษด้านกฎระเบียบและเศรษฐกิจเพื่อดึงดูดการลงทุนด้านดิจิทัลและนวัตกรรมใหม่ ๆ สำหรับวิสัยทัศน์และบทบาทของ AIS ประกอบด้วย

๑) Ecosystem Economy: AIS ต้องการสร้างระบบเศรษฐกิจแบบร่วมมือกันเติบโตอย่างยั่งยืน
 ๒) ความเชี่ยวชาญหลักของ AI ได้แก่ ๒.๑) Digital Infrastructure: โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เช่น โครงข่ายมือถือและอินเทอร์เน็ต ๒.๒) Cross Industry Collaboration: การร่วมมือกับพันธมิตรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ๒.๓) People Development: การสร้างคนและพัฒนาความยั่งยืน และ ๒.๔) AIS Business: หน่วยธุรกิจของ AIS ที่ให้บริการภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

อย่างไรก็ตามการดำเนินโครงการดังกล่าวมีความท้าทายและแนวโน้มที่ภาคธุรกิจกำลังเผชิญ อาทิ Digital Disruption: การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลที่รวดเร็ว Geopolitics: ความไม่แน่นอนทางการเมืองระหว่างประเทศและแนวโน้ม De-globalization Economy: สถานการณ์เศรษฐกิจโลก และ Climate Change: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจและชีวิต

ในส่วนของบทบาทของเทคโนโลยีในการขับเคลื่อน (AI Automation Data Analytics และ Cybersecurity) สามารถแบ่งได้ ดังนี้

- AI Everywhere: ปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI ได้เข้ามามีบทบาทในทุกส่วนของการทำงาน
- Automate Everything: การนำซอฟต์แวร์และระบบอัตโนมัติมาช่วยทำงานแทนคน
- Workforce Reskill/Upskill: การพัฒนาทักษะของบุคลากรให้ทำงานร่วมกับ AI และควบคุมกระบวนการอัตโนมัติได้
- Supply Chain Resiliency: การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ลดต้นทุนและของเสีย
- Cybersecurity: ความสำคัญของการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ในโลกดิจิทัล
- Sustainability: การปรับปรุงกระบวนการเพื่อรองรับเป้าหมายด้านความยั่งยืน

๒. ตัวอย่างการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรม

การนำเทคโนโลยี 5G ไปปรับใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม 5G ไม่ได้ใช้แค่กับมือถือ แต่ยังเป็นโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่สำคัญในโรงงาน

๑) กรณีศึกษาโรงงาน Midea (ระยอง) ซึ่งโรงงาน 5G แห่งแรกในอาเซียนที่ใช้ 5G Private Network และใช้เทคโนโลยีที่ช่วยจัดการเครือข่าย 5G ให้เหมาะกับการใช้งานของภาคธุรกิจ โดยการตัดแบ่ง (slice) ทรัพยากรความถี่ 5G ที่มีอยู่ให้เป็นเครือข่ายเสมือน (virtual network) เพื่อคุณภาพการใช้งาน (QoS) สำหรับแต่ละองค์กรธุรกิจโดยเฉพาะ หรือ Network Slicing เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน โดยนำ AGV (Automated Guided Vehicle) ซึ่งเป็นระบบขนส่งและลำเลียงสินค้าอัตโนมัติ แบบไร้คนขับ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน ลดเวลาค้นหาสินค้าได้ร้อยละ ๘๐ และเพิ่มประสิทธิภาพร้อยละ ๕๕ การนำ AI Inspection ตรวจสอบแผงวงจรด้วย AI ลดความผิดพลาด การใช้ Digital Twin เพื่อจำลองและทดสอบการทำงานของเครื่องปรับอากาศ ซึ่งได้ผลลัพธ์ คือ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดของเสีย เพิ่มความปลอดภัย และลดการใช้ทรัพยากร

๒) กรณีศึกษาโรงงาน Siam Toyota (ผลิตเครื่องยนต์) มีการนำแพลตฟอร์มด้านพลังงาน Energy Platform ใช้แพลตฟอร์มติดตามและวิเคราะห์การใช้พลังงานแบบเรียลไทม์ ซึ่งได้ผลลัพธ์ คือ การประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มความสามารถในการผลิต

๓) กรณีศึกษา SCG (Smart Green Mining Solution) มีการนำเทคโนโลยี Autonomous EV Vehicle ซึ่งเป็นรถบรรทุกไฟฟ้าไร้คนขับที่ควบคุมผ่านระบบ 5G มาใช้ การนำระบบ Intelligent Dispatching System ซึ่งเป็นระบบบริหารจัดการเดินรถอัจฉริยะ ซึ่งได้ผลลัพธ์ คือ ลดการใช้เชื้อเพลิงมากถึงร้อยละ ๖๕ - ๗๐ ลดการปล่อยคาร์บอนร้อยละ ๓๕ เพิ่มความปลอดภัยและประสิทธิภาพร้อยละ ๒๐

โดยสรุป AIS ได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทยไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของ EEC และการรับมือกับความท้าทายระดับโลก

๓. การนำแนวคิดการใช้เทคโนโลยีมาปรับใช้ในส่วนของการพัฒนาเทคโนโลยีและบริการที่น่าสนใจของ AIS ในพื้นที่ EEC

การนำแนวคิดการใช้เทคโนโลยีมาปรับใช้ในส่วนของการพัฒนาเทคโนโลยีและบริการที่น่าสนใจของ AIS ในพื้นที่ EEC ดังนี้

๑) โครงข่าย 5G และ Digital Infrastructure ความครอบคลุมและประสิทธิภาพ AIS ได้ลงทุนติดตั้งเสาสัญญาณ 5G ครอบคลุมกว่าร้อยละ ๙๖ ทั่วประเทศ และเน้นพื้นที่ EEC ที่เป็นเขตอุตสาหกรรม เพื่อให้ระบบ 5G มีเพียงพอต่อการใช้งานทั้งสำหรับโทรศัพท์มือถือและภาคอุตสาหกรรม โดยความสำคัญของ 5G สามารถทดแทนการสื่อสารแบบมีสาย ระบบ 5G จะช่วยให้อุปกรณ์เคลื่อนที่ได้ และนำมาประมวลผลร่วมกับอุปกรณ์ที่ไม่เคยรองรับ 5G ได้ เช่น หุ่นยนต์ เพื่อส่งข้อมูลและทำงานแบบอัตโนมัติ

- องค์กรประกอบ Digital Infrastructure ประกอบด้วย ๔ ส่วนหลัก ได้แก่ Application (บริหารจัดการอุตสาหกรรม) Device (เช่น Robot, Drone, Autonomous Vehicle) Connectivity (AIS ดูแลด้านโครงข่าย 5G) และ Computing (Multi-Access Edge Computing - MEC)

- Multi-Access Edge Computing (MEC) เป็นหน่วยประมวลผลที่อยู่บนเครือข่าย 5G ของ AIS ไม่จำเป็นต้องส่งข้อมูลออกไปอินเทอร์เน็ต ทำให้มีความปลอดภัยสูงกว่าและประมวลผลได้รวดเร็ว เหมาะสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม

- ความแตกต่างระหว่าง 4G และ 5G (Network Slicing) eMBB (Enhanced Mobile Broadband): เพิ่มประสิทธิภาพอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เหมาะกับการดาวน์โหลดไฟล์ใหญ่ Streaming Live สด AR/VR

- mMTC (Massive Machine Type Communication) สามารถรองรับอุปกรณ์ IoT/Sensor ได้มากถึง ๑ ล้านตัวต่อ ๑ ตร.กม. (ระบบ 4G ได้แค่ ๑ แสนตัว) เหมาะสำหรับภาคอุตสาหกรรมและ Smart City ที่มีเซ็นเซอร์จำนวนมาก

- uRLLC (Ultra-Reliable and Low Latency Communication) ความหน่วงในการตอบสนองต่ำมาก เหมาะสำหรับการควบคุมระยะไกล (Remote Control) เช่น การผ่าตัดทางไกล หรือการทำงานในพื้นที่เสี่ยง

- Private Network (5G Private Network) เป็นเครือข่าย 5G ส่วนตัวสำหรับองค์กร มีความปลอดภัยสูง โดย AIS สามารถติดตั้งเสาสัญญาณและหน่วยประมวลผล MEC ภายในโรงงาน ทำให้ข้อมูลไม่จำเป็นต้องส่งออกไปอินเทอร์เน็ต

- เทคโนโลยี High Band (26 GHz) AIS มีคลื่นความถี่สูง (AAS) ซึ่งสามารถให้บริการอินเทอร์เน็ตได้ตั้งแต่ 2GB ไปจนถึง 10GB โดยอุปกรณ์มีขนาดเล็กลง สามารถติดตั้งได้ง่าย

๒) แพลตฟอร์มการสื่อสาร

- Microsoft Teams Operator Connect บริการที่ทำให้ Microsoft Teams สามารถโทรออกหาเบอร์ภายนอกได้โดยไม่ต้องใช้ซิมการ์ด และปลายทางไม่จำเป็นต้องใช้ Microsoft Teams เหมาะสำหรับการทำงานที่ยืดหยุ่นและประหยัดค่าใช้จ่ายในการประชุมต่างประเทศ

- C+ Smart Core (Communication Platform as a Service + Smart Core) บริการที่ช่วยให้องค์กรสามารถโทรออกหาลูกค้าด้วยเบอร์องค์กรเดียว (จากพนักงานหลายคน) ทำให้ลูกค้ามั่นใจที่จะรับสายมากขึ้น และสามารถตั้งค่าให้การโทรกลับไปที่ผู้รับผิดชอบที่ถูกต้องได้

๓) Data Analytics และ Digital Marketing

- การตัดสินใจจากข้อมูล (Data-driven Decision Making) AIS เชื่อมมันในการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ เพื่อให้การลงทุนและการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

- แหล่งข้อมูล (TCO Data) AIS ใช้ข้อมูลที่เรียกว่า TCO Data ในการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ผ่านการทำ Non-PII (ถอดข้อมูลส่วนบุคคลออกแล้ว) ทำให้ผู้ใช้งานสบายใจเรื่องความเป็นส่วนตัว

- มิติข้อมูลของ TCO Data

Customer Profile: ข้อมูลประชากรศาสตร์ เช่น อายุ เพศ สัญชาติ

Service Usage: พฤติกรรมการใช้งานแอปพลิเคชัน เช่น กลุ่ม Entertainment, Gamer

Affordability/Spending: ความสามารถในการจ่าย ดูจากรุ่นสมาร์ตโฟนที่ใช้และแพ็คเกจ

โปรโมชั่น

Mobility & Density: การกระจุกตัวและการเคลื่อนที่ของประชากรในแต่ละพื้นที่และช่วงเวลา เหมาะกับการวางแผนโครงสร้างพื้นฐานของเมือง

AIS Data Analytics Solution: AIS มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้เชี่ยวชาญและแพลตฟอร์มที่รองรับการใช้งานข้อมูล เพื่อตอบโจทย์ธุรกิจและหน่วยงานต่าง ๆ

- การนำไปใช้ของ Data Analytics

การวางแผนเมือง (Smart City): คาดการณ์ปริมาณประชากรแฝง วางแผนระบบขนส่ง และกำหนดราคาขนส่งสาธารณะ

การวางแผนกิจกรรม/การตลาด (Marketing Event Planning): วิเคราะห์โปรไฟล์นักท่องเที่ยว/ผู้เข้าร่วมกิจกรรม (เพศ อายุ ความสามารถในการชำระ แหล่งที่มา และความสนใจ) เพื่อออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

การคาดการณ์ที่อยู่อาศัย (Predict Home): วิเคราะห์รูปแบบการเดินทางเพื่อระบุที่อยู่หลักของประชากร

DVO Beacon: อุปกรณ์ที่ช่วยในการ Broadcast ข้อมูลแคมเปญ/โปรโมชั่นไปยังกลุ่มเป้าหมายผ่าน Google หรือ Line OA

๔) โซลูชันสำหรับภาคอุตสาหกรรม (Smart Manufacturing) และอสังหาริมทรัพย์ (Smart Property)

- การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Productivity Enhancement)

Real-time Data Monitoring: แสดงข้อมูลการผลิตแบบเรียลไทม์ เช่น จำนวนชิ้นที่ผลิต สถานะเครื่องจักร และการใช้พลังงาน เป็นต้น

Predictive Maintenance: คาดการณ์การซ่อมบำรุงเครื่องจักรก่อนเกิดปัญหา

Energy Management: วิเคราะห์การใช้พลังงานเพื่อลดต้นทุน

AI OCR (Optical Character Recognition): ใช้ AI ในการแปลงเอกสาร (ภาพ/PDF) ให้เป็นข้อมูลดิจิทัล ลดเวลาและเพิ่มความแม่นยำในการคีย์ข้อมูล

Smart Maintenance: การใช้เทคโนโลยี AR/VR ในการซ่อมบำรุง ทำให้วิศวกรและผู้เชี่ยวชาญเห็นข้อมูลเดียวกัน ช่วยแก้ปัญหาหรือใช้ในการฝึกอบรมได้

Remote Control Operation: ควบคุมเครื่องจักรหรืออุปกรณ์จากระยะไกลผ่านสัญญาณ ๕G

Drone Solution: ใช้โดรนในการตรวจสอบความปลอดภัยในพื้นที่ ตรวจสอบสภาพการจราจร และแจ้งเหตุต่าง ๆ

Automation & Robotics: การใช้หุ่นยนต์และแขนกลในการผลิตสินค้าที่สามารถปรับแต่งได้ตามความต้องการ (Customization) เช่น แขนกลหุ่นยนต์ที่ใช้เซ็นเซอร์ในการแยกประเภทสินค้า

- Smart Property/Smart Building

ระบบ Access Control: ใช้ AI ในการตรวจจับใบหน้าเพื่อเข้า-ออกอาคารหรือพื้นที่ต่าง ๆ โดยไม่ต้องใช้บัตร/สแกนนิ้วมือ

Footfall Analytics: วิเคราะห์จำนวนคนและพฤติกรรมในการเดินในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อช่วยในการจัดการร้านค้าหรือวางแผนการใช้พื้นที่

Environmental Monitoring (IoT Devices): ตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายในอาคารหรือพื้นที่ เช่น PM ๒.๕ อุณหภูมิ และความชื้น

Sustainable Nation: การนำเทคโนโลยี IoT มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน Smart City และภาคเกษตรกรรม

โดยรวมแล้ว AIS มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยี ๕G, Data Analytics และ IoT มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน เพิ่มความปลอดภัย และสร้างโอกาสใหม่ๆ ให้กับภาครัฐกิจและอุตสาหกรรม รวมถึงการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ด้วยเช่นกัน

บทสรุปและผลลัพธ์ที่คาดหวัง โครงการนี้ได้ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ซึ่งคาดหวังให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีองค์ความรู้และความตระหนักรู้ด้านการปรับตัวเพื่อรับมือกับวิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สามารถจัดการความรู้ แบ่งปันแก่บุคลากรในหน่วยงาน และมีมุมมองในการจัดการประเด็นท้าทายจากการศึกษาดูงาน รวมถึงสามารถออกแบบและจัดทำโครงการ Race to Zero เพื่อนำองค์กรไปสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี ๒๐๓๒ ซึ่งเป็นเป้าหมายของรัฐบาล การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนนโยบายรัฐสภาสีเขียว และนำไปสู่ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการดำเนินโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศในอนาคต ทั้งนี้ โครงการที่ชนะเลิศจะได้นำไปปฏิบัติจริงโดยการสนับสนุนจาก บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)

คณะอนุกรรมการบูรณาการแผนงานและโครงการด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
ในคณะกรรมการประชาคมอาเซียนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

การขับเคลื่อน SDG 13 สู่รัฐสภาสีเขียว
ตามแผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว ในปี 2032

กิจกรรมที่ 3

Race to Zero

คณะอนุกรรมการบูรณาการแผนงานและโครงการด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

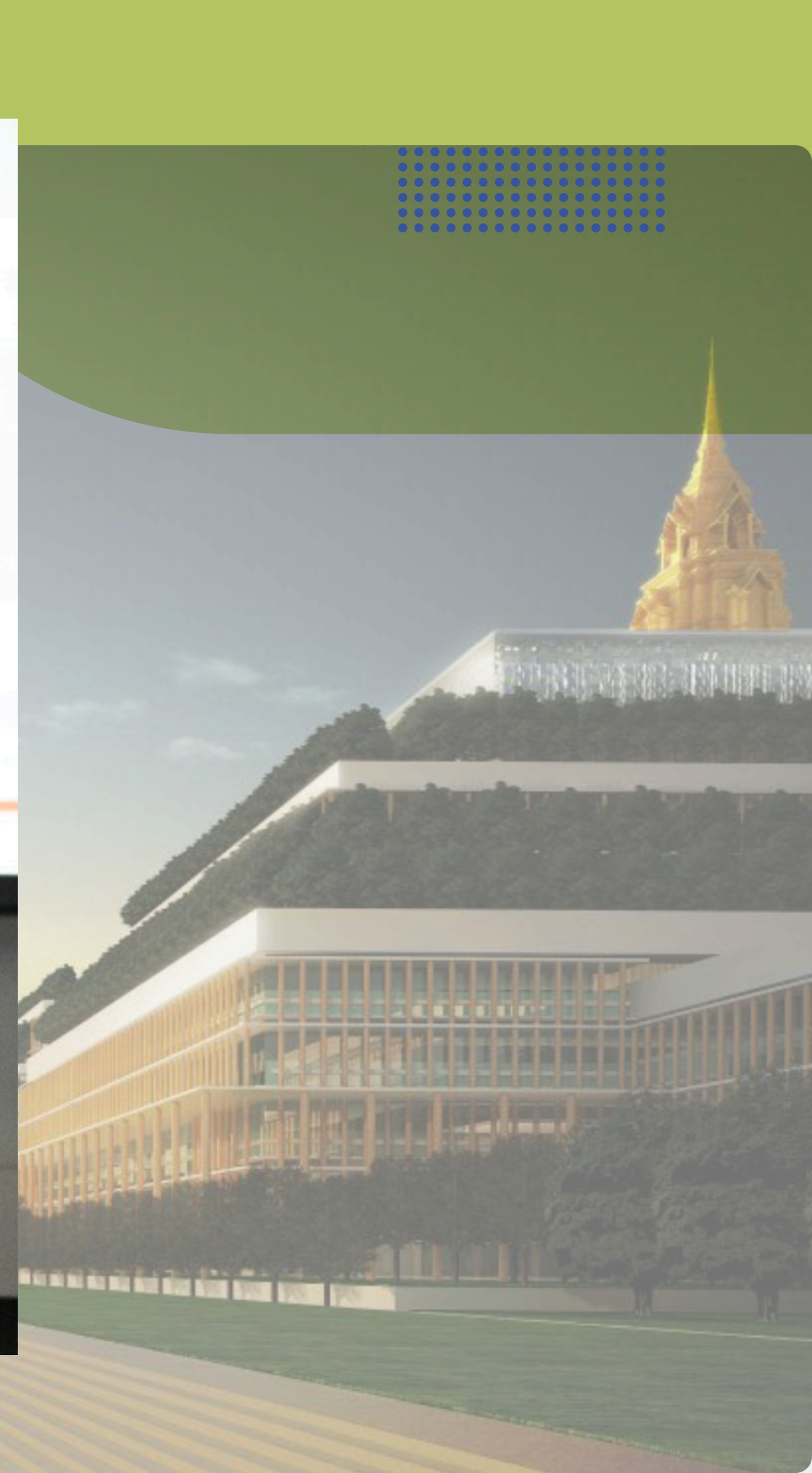
โครงการการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13
ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว:

RACE TO ZERO กับศูนย์อาเซียนฯ

 กิจกรรมที่ 3 การประกวดโครงการ RACE TO ZERO

เข้าหมายรัฐสภา

วันศุกร์ที่ 26 ตุลาคม 2568 เวลา 13.00 - 16.30 นาฬิกา
ห้อง B1-4 ชั้น B1 อาคารรัฐสภา

โครงการ Race to Zero หัวใจสำคัญ ของการเปลี่ยนแปลง

1

Zero Waste

โครงการสภามัธยมศึกษา ทั้งเป็น แยกเป็น โลกเย็นขึ้น

2

Green Energy

โครงการประหยัดพลังงานภายในอาคารรัฐสภา

3

Green Transport

โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภา
เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

4

Green Space

โครงการพัฒนาพื้นที่สีเขียวและสิ่งแวดล้อมภายในรัฐสภา

5

Efficient Water

โครงการติดตั้งเครื่องกรองน้ำ ณ อาคารรัฐสภา

6

Green Meeting

โครงการเปลี่ยนแก้วเล็ก สร้างโลกใหญ่

SCAN HERE

พลังขับเคลื่อน

- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงานผล Popular Vote โครงการ "การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13
ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว: Race to Zero กับศูนย์อาเซียนฯ"
กิจกรรมที่ 3 การประกวดโครงการ Race to Zero หัวใจสำคัญของการเปลี่ยนแปลง

กลุ่ม	หัวข้อ	ผลโหวต	คิดเป็นร้อยละ	อันดับที่
1	Zero Waste - โครงการสภาไม่เทรวม ทั้งเป็น แยกเป็น โลกเย็นขึ้น	209	15.73	2
2	Green Energy - โครงการประหยัดพลังงานภายในอาคารรัฐสภา	176	13.24	4
3	Green Transport - โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ	523	39.35	1
4	Green Space - โครงการพัฒนาพื้นที่สีเขียวและสิ่งแวดล้อมภายในรัฐสภา	193	14.52	3
5	Efficient Water - โครงการติดตั้งเครื่องกรองน้ำ ณ อาคารรัฐสภา	163	12.26	5
6	Green Meeting - โครงการเปลี่ยนแก้วเล็ก สร้างโลกใหญ่	65	4.89	6
	รวม	1,329	100.00	

3 Green Transport

3 กิจกรรม >> สู่ >> Net Zero emissions

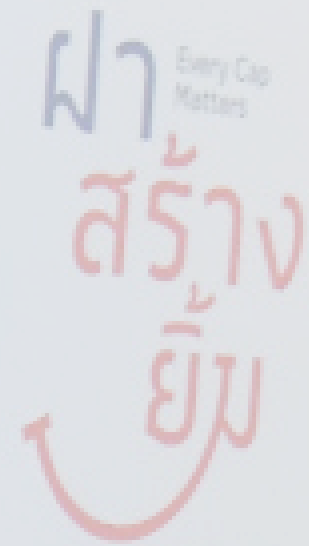

"ร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ในการสร้างโลกที่ยั่งยืน
เพียงแยกและบริจาค
ฝาขวดพลาสติกที่คุณไม่ใช้แล้ว

EVERY CAP ทุกฝามีค่า MATTERS

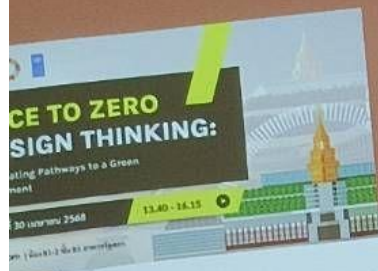
ทุกฝาน้ำที่คุณบริจาค
สามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์
ที่มีคุณค่า ช่วยลดขยะพลาสติก
และสร้างประโยชน์ให้กับสังคม"

In support SDGs

โครงการรับบริจาค
ฝาขวดพลาสติก

เพื่อใช้รีไซเคิล
เป็นพลังงาน
กับโรงไฟฟ้า

Template: ข้อเสนอโครงการ

- ปัญหาที่พบ: องค์การของคุณกำลังเจอปัญหาอะไรที่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม การปล่อยก๊าซเรือนกระจก?
 - เปิดไฟทิ้งไว้ตลอด 24 ชั่วโมง
 - ไม่มีการแยกขยะ เหมวม
 - ใช้กระดาษครั้งเดียวทิ้งจำนวนมาก
- ชื่อโครงการ : ตั้งชื่อกิจกรรมที่สื่อถึงแนวคิดหรือเป้าหมาย
 - ให้อิทธิพลไปจนถึง "โดยเฉลี่ยแล้ว" : ตั้งชื่อให้น่าสนใจและจำง่าย
- วัตถุประสงค์: เพื่อ
 - เพื่อลดการปล่อย GHG? ใน Scope ไหน?
 - เปลี่ยนพฤติกรรมพนักงาน?
 - สร้างความรู้ความเข้าใจ?
- แนวคิด/วิธีการ: แนวทางหรือกิจกรรมที่จะดำเนินการเพื่อแก้ปัญหา จะใช้ "กิจกรรมหรือวิธีใด" มาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น
 - แยกขยะและจัดการขยะ
 - เปลี่ยนอุปกรณ์ที่ประหยัดพลังงาน
- ระยะเวลาดำเนินโครงการ
 - ระยะเวลาดำเนินการทั้งหมด?
 - แต่ละกิจกรรมใช้เวลาเท่าใด ?
- ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI): จะวัดความสำเร็จจากอะไร? เช่น
 - ลดพลังงานไฟฟ้า xx หน่วย
 - ลดขยะ xx กิโลกรัม
 - ลดการใช้น้ำ xx ลิตร
 - ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก xx
 - มีคนร่วมกิจกรรม xx คน
- ผู้เกี่ยวข้อง: ระบุผู้มีส่วนร่วมในโครงการ: ในโครงการของคุณ ใครบ้างที่เกี่ยวข้อง? หรือจะได้รับผลกระทบจากโครงการนี้?
 - ผู้เกี่ยวข้อง + บทบาท
- งบประมาณโดยประมาณ: ค่าใช้จ่าย (ถ้ามี): โครงการนี้ใช้เงินหรือทรัพยากรอะไรบ้าง ?
 - เช่น ค่าป้าย / ค่าเปลี่ยนอุปกรณ์ / ค่าอบรม

Popular Vote

โครงการ "การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๓ ภายใต้แผนแม่บท

การขับเคลื่อนไปสู่รัฐสภาสีเขียว: Race to Zero กับศูนย์อาเซียนฯ"

กิจกรรมที่ ๓ การประกวดโครงการ Race to Zero หัวใจสำคัญของการเปลี่ยนแปลง

คณะกรรมการบูรณาการแผนงานและโครงการด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ในคณะกรรมการประชาคมอาเซียนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ได้ร่วมมือกับบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ขอนำเสนอ ๖ โครงการซึ่งเป็นแนวคิดจาก กลุ่มข้าราชการของทั้งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่มุ่งมั่นตั้งใจ นำเสนอเพื่อจัดการความท้าทายภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๓ (SDG ๑๓ Climate Action) และมุ่งสร้างรัฐสภาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง โดยแต่ละโครงการพร้อมสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

- กลุ่มที่ ๑ โครงการสภาไม่เทรwm ทั้งเป็น แยกเป็น โลกเย็นขึ้น
- กลุ่มที่ ๒ โครงการประหยัดพลังงานภายในอาคารรัฐสภา
- กลุ่มที่ ๓ โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ
- กลุ่มที่ ๔ โครงการพัฒนาพื้นที่สีเขียวและสิ่งแวดล้อมภายในรัฐสภา
- กลุ่มที่ ๕ โครงการติดตั้งเครื่องกรองน้ำ ณ อาคารรัฐสภา
- กลุ่มที่ ๖ โครงการเปลี่ยนแก้วเล็ก สร้างโลกใหญ่

เสียงโหวตของคุณมีความสำคัญ! มาร่วมกันเลือกโครงการที่คุณชื่นชอบและต้องการให้เกิดขึ้นจริงในรัฐสภา เพื่อให้เราสามารถบรรลุเป้าหมาย Net Zero ในปี ๒๐๓๒

มาเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ไปด้วยกัน!

คณะกรรมการบูรณาการแผนงานและโครงการด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

โปรดลงคะแนนให้โครงการที่ท่านชื่นชอบและต้องการให้เกิดขึ้นจริงในรัฐสภา

คลิกดูรายละเอียดของโครงการได้ที่ รายละเอียด ...

หัวข้อโครงการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	น้อยที่สุด
 Zero Waste	รายละเอียดโครงการ ... ☐	☐	☐	☐	☐	☐
 Green Energy	รายละเอียดโครงการ ... ☐	☐	☐	☐	☐	☐
 Green Transport	รายละเอียดโครงการ ... ☐	☐	☐	☐	☐	☐
 Green Space	รายละเอียดโครงการ ... ☐	☐	☐	☐	☐	☐
 Efficient Water	รายละเอียดโครงการ ... ☐	☐	☐	☐	☐	☐
 Green Meeting	รายละเอียดโครงการ ... ☐	☐	☐	☐	☐	☐

"สภาไม่เทรวม"

ทั้งเป็น แยกเป็น โลกเย็นขึ้น

ปัญหาที่พบ

- ปริมาณขยะมีจำนวนมาก
- เทรวม ไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง
- เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบมีจำนวนน้อย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อคัดแยกประเภทของขยะ
2. เพื่อลดงบประมาณของสำนักงานฯ ในการจัดการขยะ
3. เพื่อปรับเปลี่ยนและปลูกฝังพฤติกรรมของบุคลากรในรัฐสภา

แนวคิด/วิธีการ

ติดตั้งอุปกรณ์ AI ที่ตั้งขยะภายในอาคารรัฐสภา

→ หมายถึง การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ามาคัดกรอง ตรวจสอบ วิเคราะห์ พฤติกรรมการทิ้งขยะ ว่า มีการทิ้งถูกต้อง ถูกประเภท หรือไม่

AI ทำหน้าที่เป็น “ตา” ตรวจสอบ

- กล้อง AI หรือเซ็นเซอร์สามารถสแกนประเภทของขยะ (เช่น พลาสติก ขวดแก้ว กระดาษ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์)
- เตือนผู้ใช้ทันทีถ้าทิ้งผิดถัง เช่น ทิ้งขวดแก้วลงถังขยะเปียก

ตัวอย่าง : ขยะอิเล็กทรอนิกส์

E-waste หรือ Electronic Waste

ซากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชนิดต่าง ๆ ในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่ใกล้หมดอายุการใช้งาน ล้าสมัย และไม่เป็นที่ต้องการของเจ้าของอีกต่อไป ไม่สามารถย่อยสลายตามธรรมชาติได้ มีสารประกอบที่เป็นพิษ

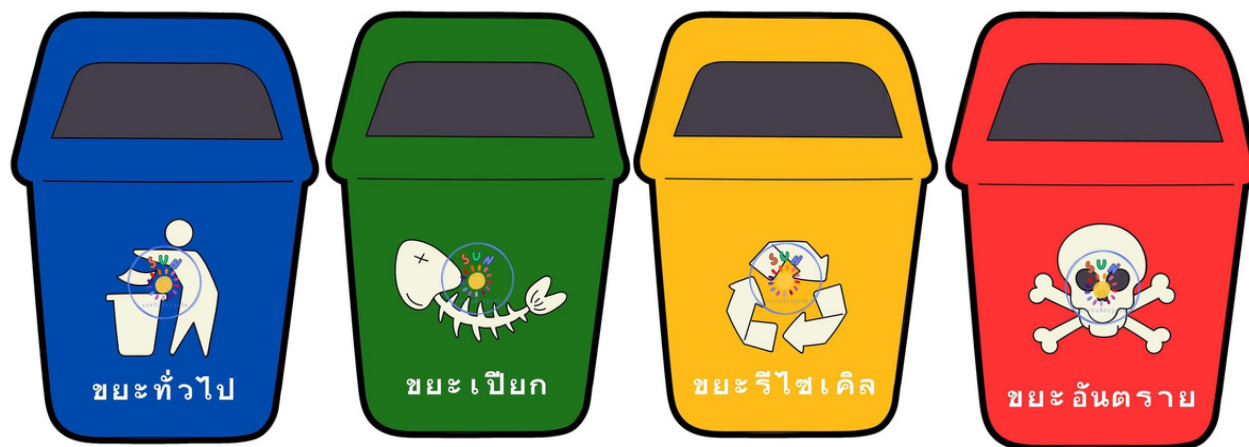
E-waste ส่งผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมของกลุ่มผู้บริโภค หากนำไปทิ้งรวมกับขยะประเภทอื่น ๆ ทั้งสารพิษ การเผาขยะ ฝังสารเคมีที่รั่วไหลลงพื้นดินและแหล่งน้ำที่พร้อมจะสะสมผ่านห่วงโซ่อาหารและส่งต่อไปยังสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ในระบบนิเวศ จึงจำเป็นต้องแยกในจุดทิ้ง E-waste เพื่อนำกลับไปใช้ให้เกิดประโยชน์

กระบวนการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์

ระยะเวลาดำเนินการ

1 ปีงบประมาณ
(1 ตุลาคม - 30 กันยายน)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

ลดงบประมาณใน
การคัดแยกขยะ

ลดภาระเจ้าหน้าที่
ในการคัดแยกขยะ

เพิ่มปริมาณขยะรีไซเคิลกลับ
มาใช้ใหม่หรือนำไปทำเป็น
สิ่งของที่เป็นประโยชน์ต่อ
ชุมชนใกล้เคียง

ผู้เกี่ยวข้อง

1

บุคลากรในรัฐสภา
(รวมทั้ง สส. สว.)

2

บุคคลทั่วไปที่เดิน
ทางมายังอาคาร
รัฐสภา

งบประมาณ

ระยะเริ่มต้น 10 จุด รวม 334,000 บาท

กล่อง AI + Edge 15,000 / 10 จุด = ฿150,000
Server / PC = ฿50,000

ซอฟต์แวร์ AI + Dashboard = ฿40,000
ติดตั้ง + อุปกรณ์เสริม 7,000 / 10 จุด = ฿70,000

อินเทอร์เน็ต/Cloud Storage เดือนละ 2,000 / 12 เดือน = ฿24,000

สภาไม่รวม

นำ AI มาช่วยเป็น "ตา" คอยเฝ้าดู
เพื่อให้บุคลากรในรัฐสภาเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทิ้งขยะ
รู้จักแยกก่อนทิ้ง ไม่ทิ้งไม่รวม

โดย AI จะส่งสัญญาณเตือนด้วยแสงหรือเสียง ให้ได้ทราบว่า **"ทิ้งขยะถูกต้องแล้วหรือไม่"**

หากทิ้งไม่ถูก สัญญาณก็จะยังคงอยู่ต่อไป

เบื้องต้นทดลองติดตั้งกล่องใน 10 จุดทิ้งขยะ ทัวอาคารรัฐสภา

เป็นระยะเวลา 1 ปีงบประมาณ ก่อนประเมินผลความคุ้มค่า

และต่อยอดขยายพื้นที่ไปเรื่อย ๆ ให้ครอบคลุมอาคารทั้งหมด

โดยอาจทำความร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยีที่มีความสามารถในการสนับสนุนอุปกรณ์ดังกล่าว

THANK YOU

โครงการ “Green Energy: โครงการประหยัดพลังงานภายในอาคารรัฐสภา”

๑. หลักการและเหตุผล

ในยุคปัจจุบัน ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) และภาวะโลกร้อน (Global Warming) ได้กลายเป็นวาระระดับโลกที่ทุกประเทศจำเป็นต้องให้ความสำคัญอย่างเร่งด่วน หนึ่งในสาเหตุสำคัญของปัญหาดังกล่าวคือการใช้พลังงานอย่างไม่ยั่งยืน ซึ่งส่งผลให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณมาก โดยเฉพาะการใช้พลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานที่เป็นแหล่งใหญ่ของการใช้พลังงานในภาครัฐ การบริหารจัดการพลังงานภายในองค์กรจึงเป็นหนึ่งในมาตรการที่สามารถช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นรูปธรรม

รัฐสภาในฐานะองค์กรนิติบัญญัติสูงสุดของประเทศ นอกจากจะมีบทบาทในการตรากฎหมาย ควบคุม ตรวจสอบ และส่งเสริมประชาธิปไตยแล้ว ยังมีบทบาทสำคัญในการเป็นต้นแบบของการบริหารจัดการที่ดีในทุกมิติ รวมถึงด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้พลังงานอย่างยั่งยืน แนวคิด “รัฐสภาสีเขียว” (Green Parliament) จึงได้ถูกนำมาใช้ในการขับเคลื่อนองค์กรให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเฉพาะ SDG ข้อที่ ๗ พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (Affordable and Clean Energy) และข้อที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action)

จากความมุ่งมั่นของรัฐสภาในการเข้าร่วมโครงการ Race to Zero ปี ๒๐๒๓ ซึ่งเป็นการแสดงเจตนารมณ์ขององค์กรภาครัฐในการลดการปล่อยคาร์บอนให้เหลือศูนย์ (Carbon Neutrality) จึงจำเป็นต้องมีการดำเนินโครงการเชิงรุกที่เน้นการลดการใช้พลังงาน และการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบพลังงานภายในอาคารรัฐสภา ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากร โดยไม่กระทบต่อการกิจหลักของหน่วยงาน ทั้งยังช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อสาธารณะในระดับประเทศและนานาชาติ

โครงการ “Green Energy: โครงการประหยัดพลังงานภายในอาคารรัฐสภา” จึงถูกออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วยแนวทางที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ การปรับปรุงระบบไฟฟ้าให้ประหยัดพลังงาน การนำเทคโนโลยี Smart Office มาใช้ และการรณรงค์สร้างพฤติกรรมการอนุรักษ์พลังงานในบุคลากรภายในวงงานรัฐสภา ซึ่งเป็นการแสดงบทบาทเชิงรุกของรัฐสภาในการร่วมแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับโลกผ่านการกระทำที่เป็นรูปธรรมภายในองค์กรจะสามารถลดต้นทุนการใช้พลังงานของรัฐสภาในระยะยาว

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อลดการใช้พลังงานไฟฟ้าและพลังงานอื่น ๆ ภายในอาคารรัฐสภา
- ๒.๓ เพื่อสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์พลังงานแก่บุคลากรในรัฐสภา
- ๒.๔ เพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสนับสนุนเป้าหมาย Carbon Neutral
- ๒.๕ เพื่อพัฒนารัฐสภาให้เป็นต้นแบบด้านการบริหารจัดการพลังงานในภาครัฐ

๓.รูปแบบการจัดกิจกรรม

๓.๑ กิจกรรมรณรงค์สร้างพฤติกรรมประหยัดพลังงาน

กิจกรรมรณรงค์สร้างพฤติกรรมประหยัดพลังงาน มีเป้าหมายเพื่อสร้างความตระหนักรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรในวงงานรัฐสภาให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงานที่ไม่จำเป็น และปลูกฝังจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์พลังงานในชีวิตประจำวัน ทั้งในที่ทำงานและในชีวิตส่วนตัว โดยมุ่งหวังให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ “สำนักงานสีเขียว” ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวทางลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาครัฐ

๓.๒ กิจกรรม Audit & Upgrade ระบบไฟฟ้าและพลังงานภายในอาคาร

กิจกรรม “Audit & Upgrade ระบบไฟฟ้าและพลังงานภายในอาคาร” มีเป้าหมายหลักเพื่อเสริมสร้างระบบการใช้พลังงานไฟฟ้าภายในอาคารรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการดำเนินการตรวจสอบ (Energy Audit) ครอบคลุมระบบไฟฟ้า แสงสว่าง เครื่องปรับอากาศ และอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ เพื่อประเมินปริมาณการใช้พลังงานในปัจจุบันและหาจุดที่มีการสูญเสียพลังงานโดยไม่จำเป็น อันจะนำไปสู่การวางแผนและปรับปรุงระบบต่าง ๆ ให้ลดการใช้พลังงานลงได้อย่างเป็นรูปธรรม ตรงตามแนวทางการดำเนินงานตามเป้าหมาย “รัฐสภาสีเขียว” และหลักการ Carbon Neutrality ตามแนวทาง Race to Zero ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว สามารถลดต้นทุนด้านพลังงานในระยะยาว เพิ่มความปลอดภัยในการใช้งาน และสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการนำระบบอัตโนมัติ ระบบเซนเซอร์ และอุปกรณ์ประหยัดพลังงานมาใช้อย่างเหมาะสม กิจกรรมนี้จึงถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนารัฐสภาไทยให้เป็นองค์กรต้นแบบด้านการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในอนาคต

๔. กลุ่มเป้าหมาย

- ๔.๑ บุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร
- ๔.๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
- ๔.๓ บุคลากรภายในวงงานรัฐสภา
- ๔.๔ ผู้เข้ารับบริการและประชาชนทั่วไปที่เข้ามาติดต่อราชการภายในอาคารรัฐสภา

๕. การดำเนินการ

การดำเนินการโครงการ “Green Energy: โครงการประหยัดพลังงานภายในอาคารรัฐสภา” แบ่งเป็น ๒ ระยะ

๕.๑ ระยะที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (ไม่ใช้งบประมาณ)

- กิจกรรมรณรงค์สร้างพฤติกรรมประหยัดพลังงาน

๑) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น อินโฟกราฟิก คลิปวิดีโอ คู่มือ และโปสเตอร์รณรงค์

๒) จัดกิจกรรม “๑ คน ๑ ไอเดียประหยัดพลังงาน” ให้บุคลากรร่วมเสนอแนวทางประหยัดพลังงาน

๓) จัดประกวดหน่วยงานที่มีผลการประหยัดพลังงานดีเด่น

- ๔) ติดตั้งบอร์ดแสดงผลการใช้พลังงานรายเดือนในพื้นที่ส่วนกลาง เพื่อสร้างแรงจูงใจ
 ๕) สื่อสารรณรงค์ผ่านระบบเสียงกลาง อาคารจอดรถ ลิฟต์ หรือจอประชาสัมพันธ์

๕.๒ ระยะที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (ใช้งบประมาณ)

- กิจกรรม Audit & Upgrade ระบบไฟฟ้าและพลังงานภายในอาคาร

กิจกรรม	๒๕๖๙			ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐								
	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย
๑. ขออนุมัติโครงการ	←→											
๒.การวางแผนและเตรียมการ ตรวจสอบ -แต่งตั้งทีมผู้รับผิดชอบกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จาก ฝ่ายอาคารสถานที่, สำนัก เทคโนโลยีสารสนเทศ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงาน (อาจ จ้างจากภายนอกหรือใช้ผู้ที่ได้รับ การอบรมด้าน Energy Audit)	←→											
๓.ดำเนินการตรวจสอบ (Energy Audit) -สำรวจอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมด เช่น หลอดไฟ, เครื่องปรับอากาศ , ปลั๊กไฟ, ป้ายไฟฉุกเฉิน, ระบบ ไฟทางเดิน ฯลฯ -ใช้เครื่องมือวัดค่าพลังงาน -ระบุจุดที่ใช้พลังงานเกินความ จำเป็น หรือจุดที่สามารถลดได้ (เช่น เปิดไฟสว่างเกินมาตรฐาน, เปิดแอร์อุณหภูมิต่ำเกินไป)	←→											
๔.การวิเคราะห์และจัดทำแผน ปรับปรุง -วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการ ตรวจสอบ เพื่อจัดทำ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง -จัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ที่ ควรปรับเปลี่ยนก่อน					←→							

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๐

๗. งบประมาณดำเนินการ

ระยะที่ ๑ ไม่ใช้งบประมาณ โดยขอรับการสนับสนุนรางวัลจากหน่วยงานพันธมิตร

ระยะที่ ๒ งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เป้าหมาย/ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๘.๑ ลดการใช้พลังงานไฟฟ้าในอาคารรัฐสภาได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐

๘.๒ ติดตั้งอุปกรณ์ประหยัดพลังงานในพื้นที่ส่วนกลางไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐

๘.๓ มีบุคลากรร่วมโครงการหรือปฏิบัติตามแนวทางประหยัดพลังงานไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ คน

๘.๔ รายงานปริมาณการลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์ที่สามารถวัดผลได้จริง

๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๙.๑ อาคารรัฐสภามีระบบพลังงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๙.๒ ลดการใช้พลังงานลงอย่างมีนัยสำคัญ พร้อมกับลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน

๙.๓ บุคลากรมีความรู้และพฤติกรรมการประหยัดพลังงานที่ยั่งยืน

๙.๔ รัฐสภามีภาพลักษณ์ที่ดีในฐานะองค์กรต้นแบบด้าน Green Energy

กลุ่ม 3: ขนส่งสาธารณะ

ปัญหา: พบว่าเจ้าหน้าที่รัฐสภาหลายท่าน มีที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลจากอาคารรัฐสภา ส่งผลให้ต้องเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะมาทำงาน ซึ่งการเดินทางโดยขนส่งสาธารณะในกรุงเทพฯ ยังไม่ค่อยสะดวก ทั้งจากปัญหารถติด อาคารรัฐสภามีปริมาณรถยนต์ส่วนตัวมาก และจุดเชื่อมต่อขนส่งสาธารณะ อาทิ ป้ายรถสาธารณะ สถานีรถไฟฟ้าทั้ง BTS และ MRT มีระยะทางไกลจากตัวอาคารรัฐสภา ทำให้ไม่สะดวกในการเดินทางมาทำงานโดยขนส่งสาธารณะ เกิดความเหนื่อยล้าในการเดินทาง ต้องตื่นเช้า และรีบกลับบ้านไวเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหารถติด อีกทั้ง เจ้าหน้าที่บางคนอาจมีความจำเป็นต้องใช้พาหนะ โดยเฉพาะรถยนต์ส่วนตัวมาทำงานเพื่อความสะดวกสบาย ส่งผลให้อาคารรัฐสภาที่มีปริมาณรถยนต์มาก เกิดปัญหารถติดบริเวณหน้าอาคารรัฐสภา ส่งผลให้ที่จอดรถไม่เพียงพอ ผู้มาติดต่อราชการจากหน่วยงานภายนอกและประชาชนไม่มีที่จอดรถ ส่งผลให้เกิดมลพิษภายในอาคารรัฐสภา อีกทั้ง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่รัฐสภาต่อเลิงานดึก หรือกรณีฝนตกก็ส่งผลให้การเดินทางโดยขนส่งสาธารณะยากลำบาก

แนวทางแก้ไข: สำนักงานอาจจัดให้มีรถรับส่งจากอาคารรัฐสภาไปตามจุดเชื่อมต่อหรือส่วนต่อขยายของขนส่งสาธารณะต่าง ๆ เช่น รถไฟฟ้า BTS รถไฟฟ้า MRT การส่งเสริมนโยบายทางเดียวกันไปด้วยกัน (carpool) การสนับสนุนการให้แอปพลิเคชัน อาทิ Google Map เพื่อตรวจสอบเส้นทางรถติด การสนับสนุนระบบการทำงานผ่านระบบออนไลน์ที่ไหนก็ได้ (Work from Anywhere) และจัดให้มีการมีระบบทำงานแบบเหลื่อมเวลา

ไอเดีย: การจัดให้มีรถรับส่ง (รถบัสไฟฟ้า หรือรถตู้ไฟฟ้า) จากอาคารรัฐสภาไปตามจุดเชื่อมต่อต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ เช่น จตุจักร อนุสาวรีย์ บางใหญ่ บางนา วงเวียนใหญ่ และมีนบุรี

สิ่งที่ไม่รู้: จำนวนผู้จะใช้บริการรถรับส่ง การใช้งบประมาณของส่วนราชการอาจใช้งบประมาณที่สูงในการบริหารจัดการ อาจเกิดความไม่คุ้มค่า และการสนับสนุนจากนโยบายจากผู้บริหาร

โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

1. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการเดินทางมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐสภาเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพชีวิตของบุคลากร จากการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่จำนวนมากมีที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลจากอาคารรัฐสภา** ทำให้ต้องพึ่งพาระบบขนส่งสาธารณะเป็นหลัก อย่างไรก็ตามระบบขนส่งสาธารณะในกรุงเทพมหานครยังขาดการเชื่อมต่อโดยตรงและมีประสิทธิภาพกับอาคารรัฐสภา โดยเฉพาะจุดเชื่อมต่อสำคัญอย่างสถานีรถไฟฟ้า BTS, MRT และป้ายรถประจำทางหลัก ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องเผชิญกับความไม่สะดวกในการเดินทางต่อในระยะสุดท้าย (Last-mile problem)

นอกจากนี้ ปัญหาการจราจรที่ติดขัดอย่างหนักในช่วงเวลาเร่งด่วน และ **ความไม่เพียงพอของที่จอดรถภายในบริเวณอาคารรัฐสภา** ยิ่งเพิ่มความยุ่งยากและสร้างความเหนื่อยล้าให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ขับรถส่วนตัว การใช้เวลาอันยาวนานในการเดินทางไม่เพียงแต่ทำให้ร่างกายและจิตใจอ่อนล้าก่อนเริ่มงาน แต่ยังลดทอนเวลาพักผ่อนและเวลาส่วนตัว ทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานลดลง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนงานขององค์กร

เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการใช้ขนส่งสาธารณะ ทางหน่วยงานจึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้น โดยมีแนวคิดหลักคือการสร้าง **ระบบการเดินทางที่สะดวก ปลอดภัย และยืดหยุ่น** เพื่อลดภาระการเดินทางของเจ้าหน้าที่ สร้างแรงจูงใจในการใช้ขนส่งสาธารณะ และยกระดับคุณภาพชีวิตโดยรวมของบุคลากรให้ดีขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐสภาในที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

2.1) เพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระการเดินทางของเจ้าหน้าที่: จัดให้มีทางเลือกในการเดินทางที่สะดวก ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ทั้งการใช้รถส่วนตัวและขนส่งสาธารณะ

2.2) เพื่อส่งเสริมการใช้ขนส่งสาธารณะอย่างยั่งยืน: ลดการใช้รถยนต์ส่วนตัวและลดปัญหาการจราจรในพื้นที่ใกล้เคียงอาคารรัฐสภา

2.3) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่: ลดความเหนื่อยล้าจากการเดินทาง ทำให้เจ้าหน้าที่มีพลังงานและสมาธิในการทำงานมากขึ้น

2.4) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานที่ทันสมัยและยืดหยุ่น: นำเสนอแนวคิดและเครื่องมือที่จะช่วยให้การทำงานมีความคล่องตัวและเหมาะสมกับวิถีชีวิตของบุคลากรในยุคปัจจุบัน

3. เป้าหมายและกิจกรรมของโครงการ

โครงการนี้มุ่งเน้นการดำเนินการในหลายด้าน เพื่อให้ครอบคลุมและแก้ไขปัญหาอย่างครบวงจร:

3.1) ด้านการเดินทาง:

- **จัดตั้งระบบรถรับส่งไฟฟ้า(e-Shuttle Bus):** ให้บริการรถรับไฟฟ้าส่งตามเส้นทางที่กำหนด เพื่อเชื่อมต่ออาคารรัฐสภากับจุดเชื่อมต่อระบบขนส่งสาธารณะหลัก เช่น สถานีรถไฟฟ้า BTS (บางสถานี) และ MRT (บางสถานี) รวมถึงป้ายรถประจำทางสำคัญในช่วงเวลาเร่งด่วนเช้าและเย็น

- **ส่งเสริมการใช้ระบบทางเดียวกันไปด้วยกัน (Carpool):** จัดตั้งระบบจับคู่ผู้ร่วมเดินทางผ่านแพลตฟอร์มภายใน เพื่อลดจำนวนรถยนต์ส่วนตัวที่เข้ามาในพื้นที่และลดปัญหาที่จอดรถ

3.2) ด้านเทคโนโลยี:

- **พัฒนาหรือจัดหาแอปพลิเคชันสำหรับวางแผนการเดินทาง:** จัดหาเครื่องมือที่จะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถวางแผนเส้นทางการเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด เช่น การดูข้อมูลรถรับส่ง เส้นทางรถประจำทาง หรือการหาผู้ร่วมเดินทาง

- **ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการจราจร:** แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการจราจร หรือการก่อสร้างในเส้นทางหลัก เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถวางแผนการเดินทางล่วงหน้าได้

3.3) ด้านการบริหารจัดการ:

- **นำร่องการใช้ระบบการทำงานที่ยืดหยุ่น (Flexible Work Arrangements):** ทดลองใช้ระบบการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น Work from Anywhere หรือการทำงานแบบเหลื่อมเวลา เพื่อลดความหนาแน่นของการเดินทางในช่วงเวลาเร่งด่วน

4. กลุ่มเป้าหมาย

เจ้าหน้าที่รัฐสภาทุกระดับที่ประสงค์จะใช้บริการรถรับส่งจากอาคารรัฐสภาไปยังจุดเชื่อมต่อขนส่งสาธารณะต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร

5. วิธีดำเนินการ

5.1) สำรวจความต้องการใช้บริการรถรับส่งของเจ้าหน้าที่รัฐสภา

5.2) กำหนดจุดรับ-ส่งรถ เช่น จตุจักร อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ บางใหญ่ บางนา วงเวียนใหญ่ และ มินบุรี เป็นต้น

5.3) จัดหาหรือว่าจ้างรถตู้/รถบัสพร้อมพนักงานขับรถตามเส้นทางที่กำหนด

5.4) ประชาสัมพันธ์การให้บริการผ่านช่องทางภายในรัฐสภา

5.5) ประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ เช่น จำนวนผู้ใช้บริการ ความคุ้มค่าของงบประมาณ ความพึงพอใจ เป็นต้น

5. ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 – กันยายน 2569 (ระยะเวลา 1 ปี ในรูปแบบโครงการนำร่อง)

ระยะที่ 1: การวางแผนและการเตรียมการ (ช่วง 3 เดือนแรก)

สำรวจและรวบรวมข้อมูล:

- สำรวจเส้นทางและความต้องการ: จัดทำแบบสำรวจออนไลน์เพื่อเก็บข้อมูลที่พัคอ้าย, เส้นทางการเดินทางปัจจุบัน, จุดเชื่อมต่อขนส่งสาธารณะที่เจ้าหน้าที่ใช้บ่อย, และช่วงเวลาการเดินทางที่เหมาะสม

- ศึกษาความเป็นไปได้ของ e-Shuttle Bus: ประเมินจำนวนรถรับส่งที่จำเป็น, กำหนดเส้นทางและจุดจอดรับ-ส่งที่เหมาะสม (เช่น สถานีรถไฟฟ้า BTS, MRT ที่มีผู้ใช้จำนวนมาก) รวมถึงประเมินค่าใช้จ่ายในการจ้างบริการรถรับส่ง

จัดตั้งคณะทำงานและจัดทำแผน:

- แต่งตั้งคณะทำงาน: จัดตั้งทีมงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายธุรการ, ฝ่ายสวัสดิการ, และฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนโครงการ

- จัดทำแผนปฏิบัติการ: จัดทำแผนการดำเนินงานโดยละเอียด กำหนดงบประมาณ, ผู้รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม, ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPIs), และปฏิทินการดำเนินงานที่ชัดเจน

เตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีและประชาสัมพันธ์:

- จัดหาแพลตฟอร์ม Carpool: ค้นหาหรือพัฒนาแพลตฟอร์มภายในสำหรับให้เจ้าหน้าที่สามารถจับคู่ผู้เดินทางด้วยกันได้

- ประชาสัมพันธ์โครงการ: จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น โปสเตอร์, Facebook, Tiktok, และประกาศในอินทราเน็ต เป็นต้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของโครงการ

ระยะที่ 2: การนำร่องและดำเนินงาน (ช่วง 6 เดือนถัดมา)

เริ่มให้บริการรถรับส่งไฟฟ้า (e-Shuttle Bus):

- เปิดให้บริการ: เปิดเดินรถรับส่งตามเส้นทางและเวลาที่กำหนดไว้ในแผน โดยเริ่มต้นจากเส้นทางที่มีความต้องการสูงที่สุดก่อน

- ติดตามผลและปรับปรุง: รวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้ใช้บริการอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงเส้นทาง, จุดจอด, และช่วงเวลาการให้บริการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ส่งเสริมการใช้ Carpool และ Flexible Work:

- เปิดใช้งานระบบ Carpool: เปิดตัวแพลตฟอร์ม Carpool และส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ลงทะเบียนใช้งานอย่างแพร่หลาย
- นำร่อง Work from Anywhere/เหลื่อมเวลา: ประสานงานกับฝ่ายบริหารเพื่อพิจารณาและทดลองใช้ระบบการทำงานที่ยืดหยุ่นในบางหน่วยงานหรือบางตำแหน่งงาน เพื่อลดความหนาแน่นของการเดินทางในช่วงเวลาเร่งด่วน

พัฒนาและใช้งานแอปพลิเคชัน:

- จัดทำ/พัฒนาแอปฯ: หากมีการตัดสินใจจัดทำหรือพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับวางแผนการเดินทาง ควรดำเนินการในระยะนี้
- ฝึกอบรมการใช้งาน: จัดการอบรมหรือทำคู่มือการใช้งานสำหรับเจ้าหน้าที่ เพื่อให้สามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ระยะที่ 3: การประเมินผลและการขยายผล (ช่วง 3 เดือนสุดท้าย)

ประเมินผลโครงการ:

- รวบรวมข้อมูล: จัดทำแบบประเมินผลโครงการหลังการดำเนินงาน เพื่อวัดผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ เช่น จำนวนผู้ใช้บริการรถรับส่ง, จำนวนผู้ใช้งาน Carpool, ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่, และการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพในการทำงาน
- วิเคราะห์ผลลัพธ์: วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เพื่อประเมินจุดแข็ง-จุดอ่อนของโครงการ

จัดทำรายงานสรุปและข้อเสนอแนะ:

- จัดทำรายงาน: จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานทั้งหมด พร้อมทั้งผลการประเมินโครงการ
- นำเสนอข้อเสนอแนะ: เสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการในระยะต่อไป หรือพิจารณาการขยายผลการดำเนินงานให้ครอบคลุมยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

6. สถานที่ดำเนินโครงการ

อาคารรัฐสภา และจุดเชื่อมต่อขนส่งสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร

7. งบประมาณ

อยู่ระหว่างการศึกษาและจัดทำรายละเอียด โดยอาจใช้งบประมาณภายใต้แผนงานของรัฐสภาหรือขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

8. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ (KPIs)

เพื่อวัดผลความสำเร็จของโครงการได้อย่างเป็นรูปธรรมและครอบคลุมทุกมิติ สามารถกำหนดตัวชี้วัดหลักได้ดังนี้

8.1) ด้านการใช้งานและการมีส่วนร่วม

- จำนวนผู้ใช้บริการรถรับส่งไฟฟ้า (e-Shuttle Bus): วัดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ใช้บริการรถรับส่งในแต่ละวันหรือสัปดาห์
- อัตราการใช้ระบบ Carpool: วัดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ลงทะเบียนและใช้งานแพลตฟอร์ม Carpool
- จำนวนผู้ใช้แอปพลิเคชันวางแผนเส้นทาง: วัดจำนวนครั้งในการใช้งานแอปพลิเคชัน หรือจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ดาวน์โหลดและลงทะเบียนใช้งาน

8.2) ด้านความพึงพอใจและคุณภาพชีวิต

- อัตราความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่: จัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถรับส่งและระบบ Carpool โดยมีเป้าหมายให้ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับสูง (เช่น 80% ขึ้นไป)
- ระยะเวลาการเดินทางที่ลดลง: ประเมินระยะเวลาการเดินทางเฉลี่ยของเจ้าหน้าที่หลังการเข้าร่วมโครงการ เทียบกับก่อนเข้าร่วมโครงการ
- ความรู้สึกเหนื่อยล้าในการเดินทางที่ลดลง: วัดผลผ่านแบบสำรวจความรู้สึกของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความเหนื่อยล้าจากการเดินทางก่อนและหลังดำเนินโครงการ

8.3) ด้านประสิทธิภาพการทำงาน

- สถิติการมาทำงานตรงเวลา: ติดตามสถิติการมาทำงานสายของเจ้าหน้าที่ โดยเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการดำเนินโครงการ
- ผลการประเมินประสิทธิภาพการทำงาน: หากสามารถทำได้ ควรพิจารณาข้อมูลการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง

8.4) ด้านความยั่งยืนและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

- จำนวนรถยนต์ส่วนตัวที่ลดลง: วัดจำนวนรถยนต์ที่เข้ามาในพื้นที่จอดรถของอาคารรัฐสภา ในช่วงเวลาเร่งด่วน โดยเปรียบเทียบกับช่วงเวลาก่อนดำเนินโครงการ
- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง: คำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดลงจากการที่เจ้าหน้าที่หันมาใช้ระบบขนส่งสาธารณะหรือระบบ Carpool มากขึ้น

9. ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะพบ

- การประมาณจำนวนผู้ใช้บริการไม่แม่นยำ อาจส่งผลกระทบต่อความคุ้มค่าของงบประมาณ
- ข้อจำกัดด้านงบประมาณของรัฐสภาในการจัดซื้อหรือว่าจ้างรถรับส่ง
- ความไม่ต่อเนื่องของนโยบาย หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง
- ปัญหาจราจรในบางเส้นทางที่อาจทำให้ไม่สามารถให้บริการตามเวลาที่กำหนด

โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภา เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

กลุ่ม 3: ขนส่งสาธารณะ ▼

ปัญหา เจ้าหน้าที่รัฐสภาจำนวนมากพักอาศัยอยู่ไกล การเดินทางมายังอาคารรัฐสภาด้วยขนส่งสาธารณะไม่สะดวก ทำให้หลายคนเลือกใช้รถยนต์ส่วนตัว ส่งผลให้เกิดปัญหารถติด ที่จอดรถไม่เพียงพอ และมลพิษภายในพื้นที่รัฐสภา

แนวทางแก้ไข สำนักงานฯ อาจจัดให้มีรถรับส่งจากอาคารรัฐสภาไปตามจุดเชื่อมต่อหรือส่วนต่อขยายของขนส่งสาธารณะต่าง ๆ เช่น รถไฟฟ้า BTS รถไฟฟ้า MRT

ไอเดีย การจัดให้มีรถรับส่ง (รถบัสไฟฟ้า หรือรถตู้ไฟฟ้า) จากอาคารรัฐสภาไปตามจุดเชื่อมต่อต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ

สิ่งที่ไม่รู้ จำนวนผู้จะใช้บริการรถรับส่ง การใช้งบประมาณของส่วนราชการอาจใช้งบประมาณที่สูงในการบริหารจัดการ

++++
++++
++++
++++
++++

โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภา เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

หลักการและเหตุผล

การเดินทางของเจ้าหน้าที่รัฐสภาเป็นปัญหาสำคัญที่กระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพชีวิต เนื่องจากที่พักอยู่ไกลและระบบขนส่งสาธารณะยังไม่เชื่อมต่อกับอาคารรัฐสภาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึง รถติดและที่จอดรถไม่เพียงพอ ส่งผลให้เกิดความเหนื่อยล้าและลดเวลาพักผ่อน เพื่อแก้ไขปัญหานี้ หน่วยงานจึงจัดทำโครงการส่งเสริมระบบเดินทางที่สะดวก ปลอดภัย และยืดหยุ่น เพื่อสนับสนุนการใช้ขนส่งสาธารณะและยกระดับคุณภาพชีวิตของบุคลากร

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระการเดินทางของเจ้าหน้าที่
- 2) เพื่อส่งเสริมการใช้ขนส่งสาธารณะอย่างยั่งยืน
- 3) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่
- 4) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานที่ทันสมัยและยืดหยุ่น

โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาเพื่อ อำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

เป้าหมายและกิจกรรมของโครงการ

ด้านการเดินทาง:

- จัดตั้งระบบรถรับส่ง (e-Shuttle Bus): ให้บริการรถรับส่งตามเส้นทางที่กำหนดเพื่อเชื่อมต่ออาคารรัฐสภากับจุดเชื่อมต่อระบบขนส่งสาธารณะหลัก เช่น สถานีรถไฟฟ้า BTS (บางสถานี) และ MRT (บางสถานี) รวมถึงป้ายรถประจำทางสำคัญ
- ส่งเสริมการใช้ระบบทางเดียวกันไปด้วยกัน (Carpool)

ด้านเทคโนโลยี:

- พัฒนาหรือจัดหาแอปพลิเคชันสำหรับวางแผนการเดินทาง: จัดหาเครื่องมือที่จะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถวางแผนเส้นทางการเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด
- ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการจราจร: แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการจราจร หรือการก่อสร้างในเส้นทางหลัก เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถวางแผนการเดินทางล่วงหน้าได้

ด้านการบริหารจัดการ:

- นำร่องการใช้ระบบการทำงานที่ยืดหยุ่น (Flexible Work Arrangements): ทดลองใช้ระบบการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น Work from Anywhere หรือการทำงานแบบเหลื่อมเวลา

โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาเพื่อ อำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 – กันยายน 2569 (ระยะเวลา 1 ปี ในรูปแบบโครงการนำร่อง)

ระยะที่ 1 : การวางแผน และการเตรียมการ (ช่วง 3 เดือนแรก)

- สำรวจและรวบรวมข้อมูล
- จัดตั้งคณะทำงานและจัดทำแผน
- เตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี
และประชาสัมพันธ์:

ระยะที่ 2: การนำร่องและดำเนินงาน (ช่วง 6 เดือนถัดมา)

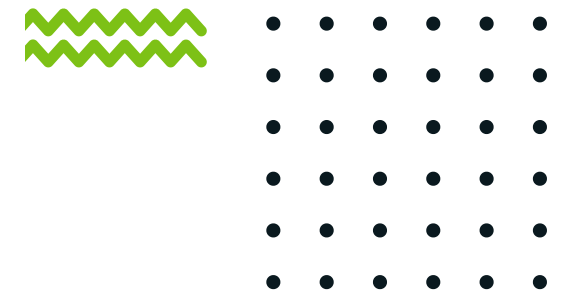
- เริ่มให้บริการรถรับส่ง (Shuttle Bus)
- ส่งเสริมการใช้ Carpool และ
Flexible Work
- พัฒนาและใช้งานแอปพลิเคชัน

ระยะที่ 3: การประเมินผลและ การขยายผล (ช่วง 3 เดือนสุดท้าย)

- ประเมินผลโครงการ
- จัดทำรายงานสรุปและข้อเสนอแนะ

โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาเพื่อ อำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

เพื่อวัดผลความสำเร็จ ได้อย่างเป็นรูปธรรมและครอบคลุมทุกมิติ

ด้านการใช้งานและการมีส่วนร่วม

- จำนวนผู้ใช้บริการรถรับส่ง (Shuttle Bus): วัดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ใช้บริการ
- อัตราการใช้ระบบ Carpool: วัดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ลงทะเบียนและใช้งานแพลตฟอร์ม
- จำนวนผู้ใช้แอปพลิเคชันวางแผนเส้นทาง: วัดจำนวนครั้งในการใช้งานแอปพลิเคชัน

ด้านความพึงพอใจและคุณภาพชีวิต

- อัตราความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่: จัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ
- ระยะเวลาการเดินทางที่ลดลง: ประเมินระยะเวลาการเดินทางก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ

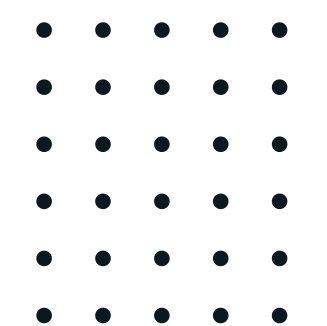
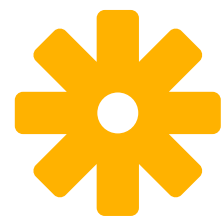
ด้านประสิทธิภาพการทำงาน

- สถิติการมาทำงานตรงเวลา: ติดตามสถิติการมาทำงานสายของเจ้าหน้าที่
- ผลการประเมินประสิทธิภาพการทำงาน: ควรพิจารณาข้อมูลการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมโครงการ

ด้านความยั่งยืนและผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม

- จำนวนรถยนต์ส่วนตัวที่ลดลง: วัดจำนวนรถยนต์ที่เข้ามาในพื้นที่จอดรถของอาคารรัฐสภา
- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง

โครงการจัดบริการรถรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาเพื่อ อำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะพบ

ด้านการบริหารจัดการและบุคลากร

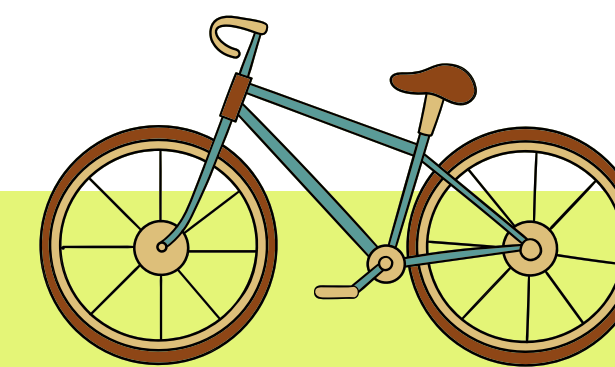
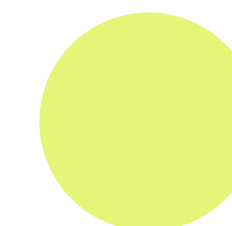
- การขาดการมีส่วนร่วม
- การต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
- ความไม่เพียงพอของงบประมาณและทรัพยากร

ด้านเทคนิคและการปฏิบัติงาน

- ความไม่แน่นอนของเส้นทาง
- ปัญหาด้านเทคโนโลยี
- ปัญหาการจราจร

ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์

- การสื่อสารที่ไม่ทั่วถึง
- ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน

APPLICATION

Parliament transport connect for Zero Carbon

* E - Bus transport

- จุดใช้ E - Bus อาคารรัฐสภาไปยังจุดต่างๆ เช่น จตุจักร บางใหญ่ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ วงเวียนใหญ่ บางนา และมีนบุรี เป็นต้น

* Car poolins

- อาสาสมัคร car pooling (มีรางวัลสำหรับอาสาสมัคร)

* Traffic Pariliament

- จำนวนที่จอดรถในรัฐสภา (real time)
- คาดการณ์วันที่มีประชุม (กิจกรรม) ชี้แจงงบประมาณ เพื่อให้ข้าราชการหลีกเลี่ยงการนำรถมาจอดในรัฐสภา
- จุดที่การจราจรติดขัดบริเวณอาคารรัฐสภา

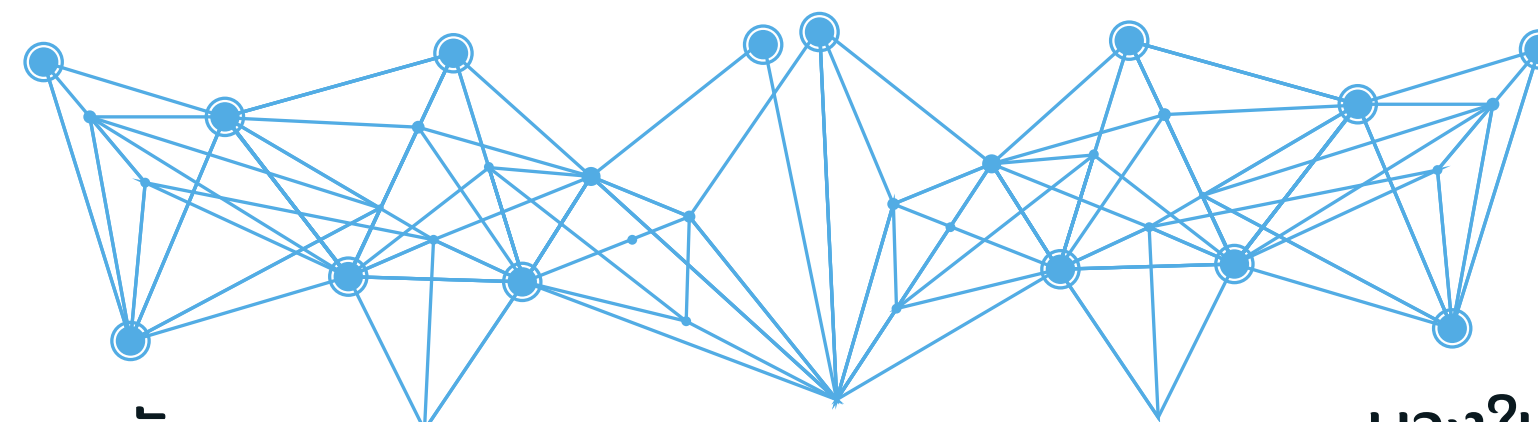

E - Bus transport

จุดรับส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาไปยังจุดเชื่อมต่อ
ขนส่งสาธารณะ โดยรถ巴士ไฟฟ้า

ดอนเมือง อนุสาวรีย์ชัยฯ มีนบุรี บางนา

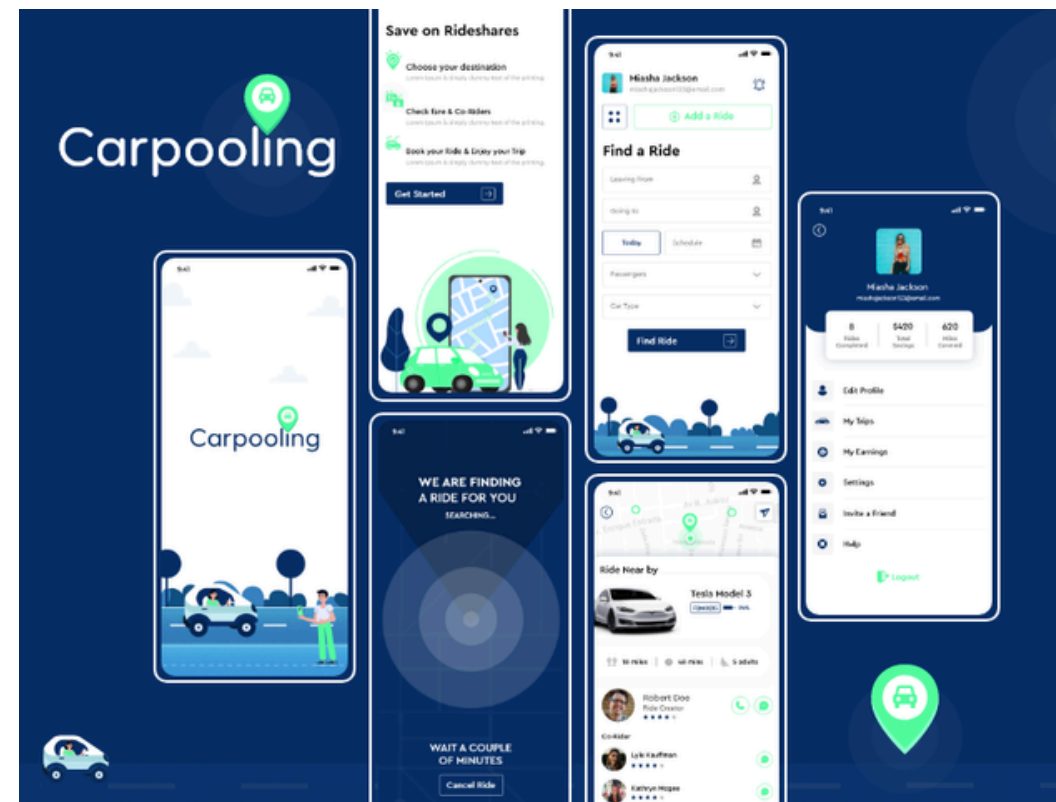

Carpooling

รับสมัครอาสาสมัคร “ทางเดียวกันไปด้วยกัน”

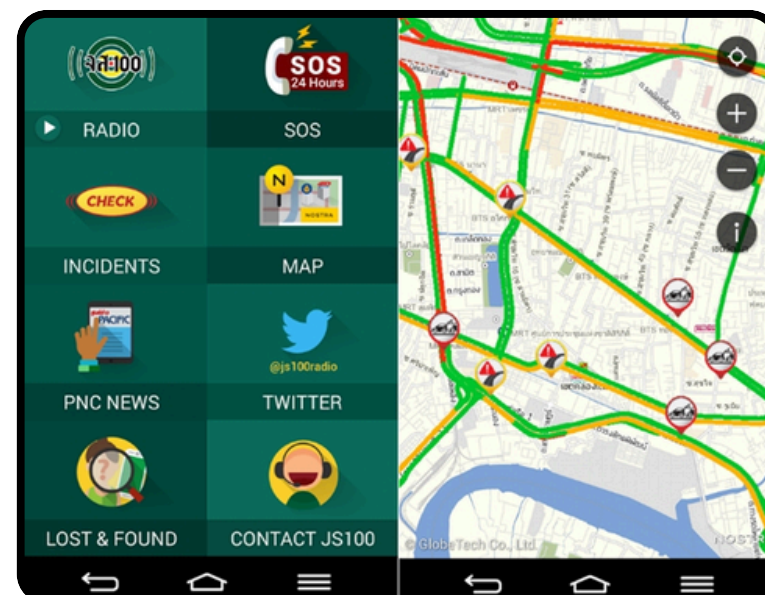
โดยอาสาสมัครที่รับเพื่อนร่วมงานไปส่งตามจุดต่าง ๆ
จะได้รับคะแนน และ Voucher เพื่อแลกของรางวัล
จากรัฐสภา และผู้สนับสนุน

Traffic Parliament

Application คำนวณปริมาณการจราจรบริเวณรัฐสภา
โดยจะคำนวณปริมาณจำนวนที่จอดรถในอาคารรัฐสภา แบบ Real time
การแจ้งเตือนล่วงหน้าถึงปริมาณที่คาดว่าจะมีปริมาณรถในอาคาร
เช่น วันประชุมรัฐสภา วันชี้แจงงบประมาณ วันจัดสัมมนา เป็นต้น
พร้อมทั้งคำนวณสถานะการจราจรบริเวณที่พิกมา - อาคารรัฐสภา - ที่พัก

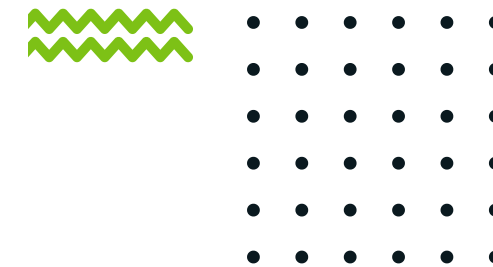
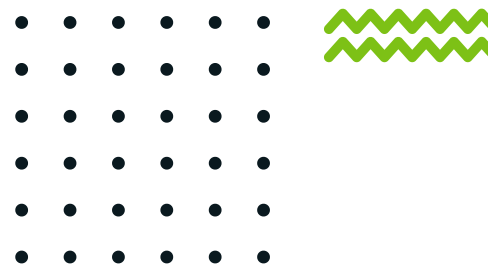

ลดความแออัดของการจราจร

- ระบบ Work from Anywhere
- ระบบเลื่อนเวลาเข้า-ออกงาน เช่น 07.30 - 15.30 น.
/ 8.30 - 16.30 น. / 9.30 - 17.30 น.

THANK YOU

กลุ่ม 4: พื้นที่สีเขียว

ปัญหา: แม้บริเวณรัฐสภาจะมีพื้นที่สีเขียวค่อนข้างมาก แต่ยังขาดการดูแลรักษาอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ จากการสังเกตพบว่ามีต้นไม้และพื้นที่สีเขียวหลายส่วนชำรุด เสื่อมโทรม หรือล้มตาย ทำให้ภาพรวมของความร่มรื่นและความสวยงามไม่สม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังพบว่าการบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวไม่ได้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบหลักโดยตรง ส่งผลให้ขาดการบำรุงรักษาที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

แนวทางแก้ไข: สำนักงานอาจจัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความตระหนักรู้และกระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างต่อเนื่อง กำหนดขอบเขตพื้นที่และผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน โดยแบ่งพื้นที่สีเขียวออกเป็นโซน และมอบหมายผู้รับผิดชอบหลักในแต่ละโซน เพื่อให้เกิดความเป็นเจ้าของร่วมและการดูแลอย่างทั่วถึง ออกแบบและปรับปรุงพื้นที่สีเขียวให้สอดคล้องกับการใช้งาน โดยคำนึงถึงฟังก์ชันการใช้งานและไลฟ์สไตล์ของบุคลากรในองค์กร เพื่อให้พื้นที่สีเขียวไม่เพียงเป็นเพียงแค่มุมพักผ่อนที่สวยงาม แต่ยังเป็นพื้นที่ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยดูแลพื้นที่สีเขียว

ไอเดีย การใช้เครื่องรดน้ำต้นไม้อัตโนมัติแบบตั้งเวลาได้ เพื่อลดภาระด้านแรงงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลรักษา การประยุกต์ใช้ระบบ AI Smart Farm และเซ็นเซอร์เพื่อตรวจวัดคุณภาพของดินและน้ำ รวมถึงการพัฒนาระบบติดตามผลการดูแลรักษาอย่างเป็นระบบ และจัดกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม เช่น การประกวดออกแบบ “พื้นที่สีเขียวในฝันของชาวสภา” โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องได้เสนอแนวคิดและระดมสมองร่วมกัน สร้างภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงประชาชน โดยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากทุกพรรคการเมืองมีส่วนร่วมในการรณรงค์และเป็นตัวแทน (เสมือนอินฟลูเอนเซอร์) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสร้างแรงบันดาลใจ ทั้งนี้ อาจมีการจัดตั้งคณะกรรมการและระบบการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดผู้รับผิดชอบพื้นที่สีเขียวอย่างชัดเจน และมีการประเมินผลเป็นระยะ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว พร้อมหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น ภาพถ่ายและการตรวจสอบจากสถานที่จริง นอกจากนี้ อาจเปิดโอกาสให้มีการไต่ถามหรือสำรวจความคิดเห็นจากทุกฝ่าย ทั้งบุคลากรภายในและผู้มาเยี่ยมชมภายนอก รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ เพื่อให้สามารถกำหนดตัวชี้วัดและวิธีการประเมินผลที่ชัดเจนและเป็นจริง

สิ่งที่ไม่รู้ วิธีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนว่าจะวัดผลสำเร็จของโครงการได้อย่างไร เช่น ความร่มรื่นที่เพิ่มขึ้น อัตราการรอดของต้นไม้, ความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่, หรือตัวเลขทางสถิติด้านสิ่งแวดล้อม (เช่น คุณภาพอากาศ คุณภาพดิน ฯลฯ)

โครงการพัฒนาพื้นที่สีเขียวและสิ่งแวดล้อมภายในรัฐสภา

1. หลักการและเหตุผล

บริเวณรัฐสภาที่มีพื้นที่สีเขียวจำนวนมากซึ่งถือเป็นทรัพยากรสำคัญในการสร้างความร่มรื่น สร้างภาพลักษณ์ที่เหมาะสมกับความเป็นศูนย์กลางทางการเมือง และเป็นพื้นที่พักผ่อนของบุคลากรและประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันพบปัญหาการขาดการดูแลรักษาอย่างทั่วถึง ต้นไม้และพืชพรรณหลายส่วนชำรุด ล้มตาย หรือเสื่อมโทรม ทำให้ภาพรวมขาดความสวยงามและความร่มรื่น อีกทั้งยังไม่มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบโดยตรง ส่งผลให้การบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวไม่เป็นระบบและขาดความต่อเนื่อง

ดังนั้น จึงควรมีการจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาการดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยบริหารจัดการ ควบคู่กับการสร้างการมีส่วนร่วมจากบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พื้นที่สีเขียวรัฐสภามีความยั่งยืน สวยงาม และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและสังคม

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1 เพื่อปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่สีเขียวของรัฐสภาให้มีความร่มรื่นและสวยงามอย่างต่อเนื่อง
- 2.2 เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวที่มีผู้รับผิดชอบชัดเจนและตรวจสอบได้
- 2.3 เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
- 2.4 เพื่อนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลพื้นที่สีเขียว
- 2.5 เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของรัฐสภาในฐานะองค์กรที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม

3. เป้าหมายและกิจกรรมของโครงการ

- 3.1 การจัดการพื้นที่สีเขียว
 - สำรวจและจัดทำแผนผังพื้นที่สีเขียว
 - กำหนดขอบเขตพื้นที่และผู้รับผิดชอบในแต่ละโซน
 - จัดตั้งคณะกรรมการดูแลพื้นที่สีเขียวโดยเฉพาะ
- 3.2 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
 - ติดตั้งเครื่องรดน้ำต้นไม้อัตโนมัติแบบตั้งเวลาได้
 - ประยุกต์ใช้ระบบ AI Smart Farm และเซ็นเซอร์เพื่อตรวจวัดคุณภาพของดินและน้ำ
 - จัดทำระบบติดตามและบันทึกผลการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง
- 3.3 กิจกรรมรณรงค์และสร้างการมีส่วนร่วม
 - จัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความตระหนักรู้
 - จัดประกวดออกแบบ “พื้นที่สีเขียวในฝันของชาวสภา” เพื่อเปิดโอกาสให้บุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
 - จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นหรือการโหวตจากบุคลากรและผู้มาเยี่ยมชม

3.4 การประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์

- ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคมีส่วนร่วมในการรณรงค์เสมือนเป็น “อินฟลูเอนเซอร์”
- จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานและสร้างแรงบันดาลใจแก่สังคม

3.5 การติดตามและประเมินผล

- ประเมินผลระยะสั้นและระยะยาว โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (ภาพถ่าย การสำรวจพื้นที่จริง และสถิติ)
- สำรวจความพึงพอใจของบุคลากรและผู้มาเยือน
- ใช้เทคโนโลยีช่วยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ เพื่อจัดทำตัวชี้วัดผลสำเร็จที่ชัดเจน

4. กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากรของรัฐสภาทุกระดับ รวมถึงบุคคลภายนอกที่เข้าเยี่ยมชมรัฐสภา

5. วิธีดำเนินการ

5.1 สำรวจและจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่สีเขียว

- ตรวจสอบสภาพพื้นที่ ต้นไม้ และภูมิทัศน์ในปัจจุบัน
- ระบุจุดที่เสื่อมโทรม ขาดการดูแล หรือควรได้รับการพัฒนา

5.2 กำหนดโซนและผู้รับผิดชอบพื้นที่

- แบ่งพื้นที่สีเขียวออกเป็นโซน
- มอบหมายผู้รับผิดชอบหลักในแต่ละโซน
- จัดตั้งคณะกรรมการดูแลพื้นที่สีเขียว

5.3 ออกแบบและปรับปรุงพื้นที่สีเขียว

- ปรับปรุงต้นไม้และภูมิทัศน์ให้เหมาะสม
- ออกแบบพื้นที่ให้สอดคล้องกับฟังก์ชันการใช้งานและไลฟ์สไตล์ของบุคลากร

5.4 นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้

- ติดตั้งเครื่องรดน้ำอัตโนมัติแบบตั้งเวลา
- ประยุกต์ใช้ระบบ AI Smart Farm และเซ็นเซอร์ตรวจวัดดิน/น้ำ
- จัดทำระบบติดตามผลและบันทึกข้อมูล

5.5 จัดกิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วม

- จัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม
- จัดประกวดออกแบบ “พื้นที่สีเขียวในฝันของชาวสภา”
- เปิดโอกาสให้บุคลากรและผู้มาเยือนร่วมโหวตหรือเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมรัฐสภา

5.6 ดำเนินการประชาสัมพันธ์

- ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละพรรคมีส่วนร่วมเป็นตัวแทนรณรงค์
- เผยแพร่กิจกรรมผ่านช่องทางสื่อสารของรัฐสภาและสื่อออนไลน์

5.7 ติดตามและประเมินผลโครงการ

- ประเมินผลระยะสั้นและระยะยาว พร้อมหลักฐานเชิงประจักษ์ (ภาพถ่าย รายงานการตรวจสอบ)
- ใช้เทคโนโลยีรวบรวมสถิติด้านสิ่งแวดล้อมและความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่
- ปรับปรุงการดำเนินงานตามผลประเมินและข้อเสนอแนะ

6. ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่ตุลาคม 2568 – กันยายน 2569 (ระยะเวลา 1 ปี)

ระยะที่ 1: การวางแผนและเตรียมการ (3 เดือนแรก)

- สำรวจพื้นที่สีเขียว จัดตั้งคณะทำงาน วางแผนการปรับปรุง และเตรียมเทคโนโลยี

ระยะที่ 2: การดำเนินงานและสร้างการมีส่วนร่วม (6 เดือนถัดมา)

- ฟื้นฟู/ปรับปรุงพื้นที่ ติดตั้งระบบรดน้ำอัตโนมัติและเซ็นเซอร์ จัดกิจกรรมรณรงค์และประกวด

แนวคิดพื้นที่สีเขียว

ระยะที่ 3: การประเมินผลและขยายผล (3 เดือนสุดท้าย)

- ประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำรายงานสรุป พร้อมข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาและขยายผลในอนาคต

7. สถานที่ดำเนินโครงการ

อาคารรัฐสภา

8. งบประมาณ

โครงการจะดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณในการขับเคลื่อนเป็นหลัก แต่หากมีความจำเป็นต้องใช้อาจพิจารณาใช้งบประมาณภายใต้แผนงานของรัฐสภา หรือขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

9. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

9.1 ด้านการดูแลและฟื้นฟูพื้นที่สีเขียว

- อัตราการรอดของต้นไม้และพืชที่ปลูกใหม่
- ความสม่ำเสมอของความร่มรื่นและความสวยงามของพื้นที่

9.2 ด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มาเยือน

- จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์หรือประกวดแนวคิด
- จำนวนไอเดียหรือข้อเสนอที่ถูกลำมาปรับใช้จริง

9.3 ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- จำนวนพื้นที่ที่ติดตั้งระบบรดน้ำอัตโนมัติและเซ็นเซอร์ตรวจวัดดิน/น้ำ
- การใช้งานและประสิทธิภาพของระบบติดตามผลการดูแลรักษา

9.4 ด้านภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์

- การมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะตัวแทนพรรค

9.5 ด้านการประเมินผลและความยั่งยืน

- การจัดทำรายงานประเมินผลระยะสั้นและระยะยาว
- การปรับปรุงการดำเนินงานตามผลการประเมิน
- การสร้างระบบติดตามและรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติอย่างต่อเนื่อง

10. ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะพบ

10.1 ด้านการบริหารจัดการ

- ขาดผู้รับผิดชอบหลักที่ดูแลพื้นที่สีเขียวอย่างต่อเนื่อง
- การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในรัฐสภา

10.2 ด้านทรัพยากร

- งบประมาณอาจมีจำกัดหรือยังไม่สามารถจัดสรรได้เต็มที่
- บุคลากรและแรงงานสำหรับดูแลพื้นที่สีเขียวอาจไม่เพียงพอ

10.3 ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- การติดตั้งและใช้งานระบบรดน้ำอัตโนมัติ/เซ็นเซอร์ อาจมีข้อจำกัดทางเทคนิค
- การบำรุงรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยีต้องใช้ความรู้เฉพาะด้าน

10.4 ด้านความร่วมมือและการมีส่วนร่วม

- บุคลากรหรือผู้มาเยือนอาจไม่ให้ความสนใจหรือเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
- การระดมสมองหรือเสนอแนวคิดจากเครือข่ายภายนอกอาจมีข้อจำกัดเรื่องเวลาและความร่วมมือ

10.5 ด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมภายนอก

- ปัจจัยทางธรรมชาติ เช่น สภาพอากาศหรือโรคพืช อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการปลูกและฟื้นฟูต้นไม้
- การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่หรือโครงสร้างอาคารรอบรัฐสภา อาจจำกัดการออกแบบหรือจัดวางพื้นที่สีเขียว

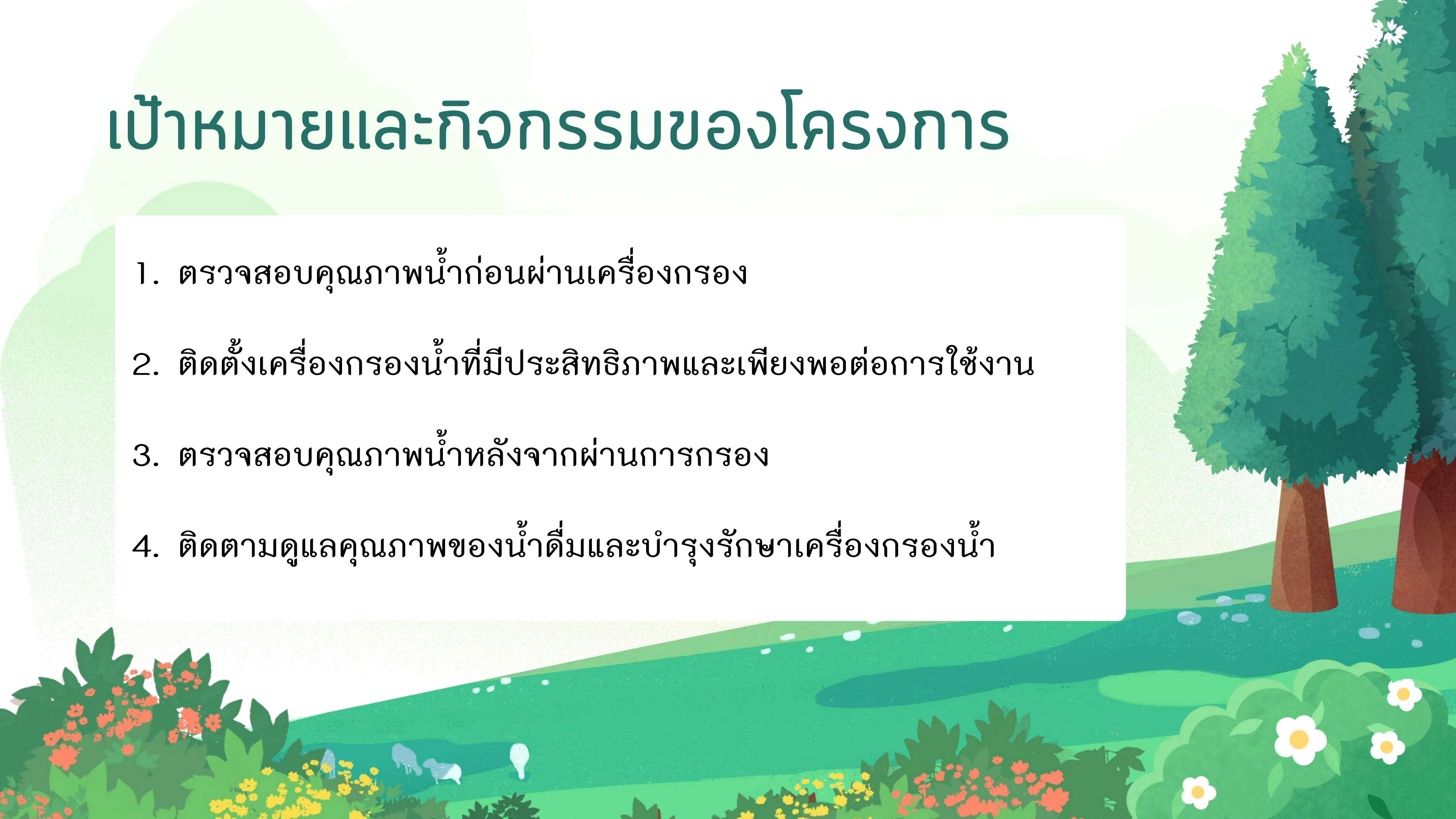
โครงการติดตั้งเครื่องกรองน้ำ ณ อาคารรัฐสภา

วัตถุประสงค์

- อาคารรัฐสภาเป็นสถานที่ปฏิบัติงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก วุฒิสภา ข้าราชการรัฐสภา และผู้มาติดต่อราชการจำนวนมาก
- ต้องมีน้ำดื่มสะอาดและเพียงพอเพื่อสุขภาพและประสิทธิภาพการทำงาน
- ลดค่าใช้จ่ายและลดปัญหาขยะพลาสติก
- การติดตั้งเครื่องกรองน้ำเป็นแนวทางสร้างสวัสดิการที่ดีและยั่งยืน

เป้าหมายและกิจกรรมของโครงการ

1. ตรวจสอบคุณภาพน้ำก่อนผ่านเครื่องกรอง
2. ติดตั้งเครื่องกรองน้ำที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการใช้งาน
3. ตรวจสอบคุณภาพน้ำหลังจากผ่านการใช้งาน
4. ติดตามดูแลคุณภาพของน้ำดื่มและบำรุงรักษาเครื่องกรองน้ำ

กลุ่มเป้าหมาย

- สมาชิกรัฐสภา
- ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
- บุคลากรในรัฐสภา
- ผู้ติดต่อประสานส่วนราชการ

วิธีการดำเนินการ

- 1) สำรวจจำนวนบุคลากรและผู้ใช้ เพื่อคำนวณจำนวนเครื่องกรองน้ำ
- 2) ทำแผนงบประมาณและจัดซื้อจัดจ้างเครื่องกรองน้ำที่มีมาตรฐานรับรอง
- 3) ติดตั้งเครื่องกรองน้ำตามจุดที่เหมาะสม (เช่น โถงแต่ละชั้น ห้องอาหาร พื้นที่สาธารณะ)
- 4) ตรวจสอบคุณภาพน้ำจากเครื่องกรองก่อนเปิดใช้งานจริง
- 5) จัดตั้งคณะทำงานดูแลระบบบำรุงรักษาเครื่องกรองน้ำร่วมกับฝ่ายอาคารสถานที่
- 6) ติดตามประเมินผลการใช้งานและความพึงพอใจอย่างต่อเนื่อง

ระยะเวลาโครงการ

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 – กันยายน 2569 (1 ปี)

สถานที่ดำเนินการ

- อาคารสำนักงานของสมาชิกรัฐสภา
- อาคารสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

งบประมาณ

- ค่าเครื่องกรองน้ำ บาท
- ค่าติดตั้งและอุปกรณ์ประกอบ บาท
- ค่าบำรุงรักษาและตรวจสอบคุณภาพน้ำ บาท

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

เชิงปริมาณ

1. ค่าการตรวจวัดความสะอาดของน้ำดื่ม
2. จำนวนผู้ใช้เครื่องกรองน้ำ
3. จำนวนขวดพลาสติกที่ลดลง
4. จำนวนการติดตั้งเครื่องกรองน้ำที่เหมาะสมตามแต่ละขนาดพื้นที่

เชิงคุณภาพ

1. ความพึงพอใจต่อระบบการให้บริการน้ำดื่มสะอาด
2. ภาพลักษณ์ด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมของรัฐสภา

โครงการ : เปลี่ยนแก้วเล็ก สร้างโลกใหญ่

๑. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาขยะพลาสติกเป็นหนึ่งในปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับโลกที่ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขยะพลาสติกประเภทใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Single-use plastic) เช่น แก้วกาแฟพลาสติก ถ้วยพลาสติก หลอดพลาสติก และขวดน้ำพลาสติก ซึ่งเป็นที่นิยมใช้ในการจัดกิจกรรม และการประชุมต่างๆ เนื่องจากความสะดวกสบายในการใช้งาน แต่ในขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดปริมาณขยะมหาศาล แก้วพลาสติกที่ใช้เพียงไม่กี่นาทีในการเติมน้ำหรือเครื่องดื่มนั้นใช้เวลาย่อยสลายหลายร้อยปี ส่งผลกระทบต่อตรงต่อระบบนิเวศทั้งทางบกและทางทะเล เมื่อพลาสติกเหล่านี้ปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม จะแตกตัวเป็นไมโครพลาสติกที่ปนเปื้อนในดิน แหล่งน้ำ และห่วงโซ่อาหาร ซึ่งท้ายที่สุดย้อนกลับมาส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ และยังส่งผลกระทบต่อทัศนียภาพและความสวยงามของสถานที่อีกด้วย การจัดประชุมแต่ละครั้ง โดยเฉพาะการประชุมขนาดใหญ่หรือมีการจัดบ่อยครั้ง มีการใช้แก้วพลาสติกในปริมาณมาก ซึ่งเป็นการสร้างภาระให้กับระบบจัดการขยะของสถานที่และก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและหันมาลดการใช้แก้วพลาสติกในการจัดประชุม จึงเป็นสิ่งจำเป็นและเร่งด่วน การริเริ่มจากจุดเล็กๆ ในการจัดประชุมสามารถเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการสร้างความตระหนักรู้และปลูกฝังจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมให้กับผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภาพรวม

๒. ปัญหาที่พบ

๒.๑ ในการจัดประชุมและจัดอาหารว่างและเครื่องดื่มที่ผ่านมา พบว่ามีการใช้แก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดปริมาณขยะพลาสติกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขยะเหล่านี้ใช้เวลานานในการย่อยสลาย และสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ทำลายระบบนิเวศทางทะเลและสัตว์ป่า นอกจากนี้ ขยะพลาสติกยังส่งผลต่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิตและกำจัด ทำให้เป็นปัจจัยหนึ่งที่เร่งภาวะโลกร้อน ประกอบกับปัจจุบันการจัดประชุมของคณะกรรมการฯ จะมีการจัดอาหารว่างและเครื่องดื่มเพื่อแจกผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งจะมีการตั้งเคาน์เตอร์น้ำและขนมที่บริเวณหน้าห้องประชุม โดยใช้แก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวและห่อขนมด้วยพลาสติกเพื่อความสะอาดและความสะดวกของผู้เข้าร่วมประชุม ส่งผลให้เกิดขยะพลาสติกจำนวนมาก และสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ยังไม่มีการพกแก้วส่วนตัวมาใช้งาน เนื่องจากกังวลเรื่องความสะดวกในการพกพาแก้วส่วนตัว และมองว่าเป็นเรื่องยุ่งยากหรือเสียเวลาในการดูแลแก้ว

ของตัวเอง และอาจจะไม่แน่ใจว่าการนำแก้วมาเองจะได้รับความสะดวก เช่น ไม่มีจุดบริการเติมน้ำดื่มที่สะดวกและรองรับการใช้แก้วส่วนตัว

๒.๓ ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เคยชินกับการใช้แก้วพลาสติกที่มีให้สะดวกและไม่ต้องดูแลหลังใช้ รวมถึงไม่เห็นความจำเป็นหรือยังไม่เข้าใจผลกระทบของการใช้แก้วพลาสติก

๓. ชื่อโครงการ

โครงการ “เปลี่ยนแก้วเล็ก สร้างโลกใหญ่”

๔. วัตถุประสงค์

๔.๑ เพื่อลดปริมาณขยะแก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งภายในอาคารรัฐสภา

๔.๒ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรและผู้เข้าร่วมประชุมมีพฤติกรรมการใช้แก้วที่นำกลับมาใช้ซ้ำได้ โดยพกแก้วส่วนตัวมาใช้อย่าง

๔.๓ เพื่อสร้างความตระหนักรู้และปลูกฝังจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการลดขยะพลาสติก

๔.๔ เพื่อลดต้นทุนการจัดประชุมและลดคาร์บอนจากการขนส่งบรรจุภัณฑ์

๕. แนวคิดหรือวิธีการ

๕.๑ จัดตั้งคณะทำงานจากบุคลากร ข้าราชการรัฐสภา และผู้บริหาร

๕.๒ สำรวจข้อมูลเบื้องต้น

(๑) สำรวจปริมาณการใช้แก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งในแต่ละวันภายในรัฐสภา

(๒) สำรวจทัศนคติและความพร้อมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย

(๓) สำรวจความร่วมมือจากร้านค้า/ร้านค้าภายในรัฐสภา

๕.๓ ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือให้ผู้เข้าร่วมประชุมนำแก้วส่วนตัวมาเอง

๕.๔ ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือร้านค้านำบรรจุภัณฑ์รับรองการใช้แก้วส่วนตัว (Refill Station) โดยอาจมีแก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งสำรองเพื่อสำหรับผู้เข้าร่วมประชุมที่ไม่ได้นำแก้วน้ำมา และลดการใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกเพื่ออำนวยความสะดวก

๕.๕ แจกแผ่นพับในหนังสือเชิญประชุม/QR Code ลงทะเบียน ให้มีข้อความชัดเจน เช่น “เพื่อร่วมกันลดขยะและคาร์บอนจากการประชุม กรุณานำแก้วส่วนตัวมาด้วย”

๕.๖ ติดตามและประเมินผล

(๑) เก็บข้อมูลปริมาณการใช้แก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งที่ลดลง (เปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีการใช้แก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งตามปกติ)

(๒) สำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของข้าราชการรัฐสภา ร้านค้าผู้ให้บริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม และผู้เข้าร่วมประชุม

(๓) ประเมินผลความร่วมมือของร้านค้า

(๔) รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการเป็นรายไตรมาส

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ - เดือนกันยายน ๒๕๖๙

๗. ผู้ที่เกี่ยวข้อง

๗.๑ ข้าราชการรัฐสภาผู้จัดการประชุม

๗.๒ ร้านค้าผู้ให้บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มในการประชุม

๗.๓ ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอก

๘. ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะทำงานจากบุคลากร ข้าราชการรัฐสภา และผู้บริหาร

๙. งบประมาณ

ไม่มี

๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๐.๑ ปริมาณขยะแก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งลดลงอย่างน้อย XX% ภายในระยะเวลาโครงการ

๑๐.๒ ข้าราชการรัฐสภา บุคลากร และผู้เข้าร่วมประชุมมากกว่า XX% มีพฤติกรรมการใช้แก้วที่นำกลับมาใช้ซ้ำได้

๑๐.๓ ผู้เข้าร่วมโครงการมีความตระหนักรู้และเข้าใจ ถึงความสำคัญของการลดขยะพลาสติก และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๑๐.๔ รัฐสภาจะเป็นต้นแบบในการรณรงค์และลดการใช้พลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้ง ซึ่งอาจขยายผลไปยังหน่วยงานของรัฐอื่นได้

๑๐.๕ สร้างสังคมที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบร่วมกัน

๑๑. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑๑.๑ เชิงปริมาณ

- (๑) จำนวนแก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งที่ลดลง
- (๒) จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม
- (๓) จำนวนแก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งที่ถูกใช้

๑๑.๒ เชิงคุณภาพ

- (๑) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้คน
- (๒) ระดับความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม
- (๓) ข้อเสนอแนะและความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมประชุม

การประเมินผล

ข้าราชการรัฐสภาผู้จัดการประชุม ร้านค้าผู้ให้บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มในการประชุม และผู้เข้าร่วมประชุมทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอก มีส่วนร่วมและให้ความสำคัญในการพกแก้วน้ำส่วนตัวมาใช้เองเพื่อลดปริมาณขยะ เช่น แก้วพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง และมีการสำรวจความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของบุคลากรสำนักกฎหมาย

**รายงานการติดตามประเมินผลการนำความรู้หลังการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
โครงการการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13 ภายใต้แผนแม่บทการขับเคลื่อนไปสู่
รัฐสภาสีเขียว : Race to Zero กับศูนย์อาเซียนฯ**

วัดผลจากการหาคำร้อยละเฉลี่ยจากการสำรวจระดับความคิดเห็น และการสัมภาษณ์ของผู้เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการได้รับความรู้ความเข้าใจในการเข้าร่วมโครงการ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ไปสู่การปฏิบัติหรือนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นการติดตามผลภายหลังเสร็จสิ้นโครงการ ทั้ง 3 กิจกรรมของผู้เข้าร่วมการอบรม ประกอบด้วย

1) การอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเสริมสร้างองค์ความรู้เรื่อง Climate Crisis เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมสามารถนำความรู้ไปบูรณาการกับประเด็นท้าทายของหน่วยงานเพื่อจัดทำโครงการ Race to Zero ต่อไป

2) การศึกษาดูงานหน่วยงานที่ดำเนินการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้เปิดมุมมองและสามารถมองประเด็นท้าทายของเป้าหมายดังกล่าวของหน่วยงานตน ผ่านมิติของ Adaptation ทั้งนี้ เพื่อนำไปจัดทำโครงการ Race to Zero ต่อไป

3) การประกวดโครงการ Race to Zero ในประเด็นท้าทาย ของแต่ละหน่วยงาน ในหัวข้อ Adaptation ภายใต้นโยบายรัฐสภาสีเขียว และเป็นองค์กร Net Zero Emissions ภายในปี 2032

สำหรับการอภิปรายผล การวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและระดับประโยชน์ของการนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานหลังการเข้าร่วมโครงการ มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งกำหนดความมากน้อยตามระดับความคิดเห็น โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

เกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยได้กำหนดเกณฑ์ประเมินไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การจัดโครงการในครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น 92 คน และมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 80 คน โดยผู้เข้าร่วมอบรมส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็น สามารถสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

สังกัด	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	46	57.50
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	34	42.50
รวม	80	100

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการ

2.1 ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการไปประยุกต์ใช้หรือพัฒนาในการปฏิบัติงาน

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ได้นำความรู้ที่ได้รับไปสู่การปฏิบัติ/นำไปใช้ประโยชน์	78	97.50
ไม่ได้นำความรู้ไปใช้	2	2.50
รวม	80	100

จากตารางสามารถสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการ ได้ว่า ผู้ตอบแบบประเมินได้นำความรู้ที่ได้รับไปสู่การปฏิบัติ/นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 96.25 และไม่ได้นำความรู้ไปใช้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 โดยที่กลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมโครงการเกือบทั้งหมดเป็นคณะทำงาน Green Office ของแต่ละหน่วยงานในแต่ละสำนักงาน

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและระดับประโยชน์ของการนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานหลังการเข้าร่วมโครงการ

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย แปลผล
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1. ความรู้ ความเข้าใจ ก่อน การอบรม	8	10	45	12	5	3.05
คิดเป็นร้อยละ	10	12.5	56.25	15	6.25	ปานกลาง

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย แปลผล
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
2. ความรู้ ความเข้าใจ หลัง การอบรม	56	24	0	0	0	4.70
คิดเป็นร้อยละ	70	30	0	0	0	มากที่สุด
3.ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการปฏิบัติงานได้จริง	75	5	0	0	0	4.68
คิดเป็นร้อยละ	93.75	6.25	0	0	0	มากที่สุด
4. สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับ ไปถ่ายทอดขยายผลต่อได้	75	5	0	0	0	4.68
คิดเป็นร้อยละ	93.75	6.25	0	0	0	มากที่สุด
5. ความพึงพอใจต่อองค์ความรู้ที่ได้รับ จากการเข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นความรู้ ที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบันเป็นประโยชน์ ต่องานที่ปฏิบัติ	80	0	0	0	0	5.00
คิดเป็นร้อยละ	100	0	0	0	0	มากที่สุด

จากตารางสามารถสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและระดับประโยชน์ของการนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานหลังการเข้าร่วมโครงการ ได้ว่า ผู้ตอบแบบประเมินมีความรู้ความเข้าใจและยกระดับความตระหนักรู้ด้านการปรับตัวเพื่อรับมือต่อภาวะวิกฤติด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งสู่องค์กรคาร์บอนต่ำและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission) โดยก่อนการสัมมนา มีความรู้เข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 3.05 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 61.00 และหลังการสัมมนา มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.70 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.00

ผู้ตอบแบบประเมินได้นำความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.68 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.60 ผู้ตอบแบบประเมินสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปถ่ายทอดขยายผลต่อได้ มีค่าเฉลี่ย 4.68 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.60 และผู้ตอบแบบประเมินมีความพึงพอใจต่อองค์ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นความรู้ที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบันเป็นประโยชน์ต่องานที่ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100